

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales,
Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas
Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares:
Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Index Eorum omnium, quæ in hac Tertia Parte Quæstionum Beneficialium,
Canonicarum, & Regularium continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

INDEX

Eorum omnium, quæ in hac Tertia Parte
Quæstionum Beneficialium, Canonica-
rum, & Regularium continentur.

A Abbas.

Abbas commendatarius potest locare
prædia sui beneficii: cap. 181. n. 2.
pag. 135

Habet liberam administrationem in
spiritualibus, & temporalibus: n. 4.

ibid.

Habetur pro vero Prælato: & in Gallia jurisdi-
ctionem exercet saltem correctionalem; maxi-
mè si sit Cardinalis: num. 8. p. 136

Potest nominare, eligere, & præsentare ad benefi-
cia: ibid. num. 3. p. 135

Utrum possit instituere, vel destituere Priorem
obedientiarum: num. 6. ibid.

Utrum possit novitios recipere: ibid. n. 7. ubi etiam
agitur de ejus jurisdictione in Monachos. ibid.

Abbatibus commendatariis possunt delegari causæ à
summo Pontifice, sicut Titulari: n. 5. ibid.

Abbas commendatarius Cardinalis habet jurisdi-
ctionem in Monachos, recipit novitios, & alia
facere potest quæ cæteris non competunt: ibid.
num. 9. p. 136

Simplex Abbas commendatarius non succedit in
peculio Monachorum; secus est si sit Cardina-
lis: num. 10. ibid.

Quamvis Abbas Commendatarius sit professus al-
terius Ordinis, tamen est verè Prælatus, & ca-
pit Capituli: num. 11. ibid.

Si sit Cardinalis, deputat Sacristam perpetuum:
n. 13. ibid.

Abbas Commendatarius habet eosdem honores,
quos Titularis, etiam in Comitibus Generalibus
Galliæ: num. 12. ibid.

Non potest Abbas Commendatarius habere ali-
quam potestatem, cui fundatio, vel consuetu-
do adversetur: num. 14. ibid.

Abbatissa.

Abbatissæ habent jus visitandi in locis, ubi Con-
cilium Tridentinum non est receptum: cap. 124.
num. 3. p. 8

Utrum autem hoc possint facere per se, vel per
subrogatam personam: ibid. num. 12. p. 9

Ius visitandi competit Abbatissis cumulativè insi-
mul cum Episcopo, nisi aliter transactione, vel
fundatione caveatur: ibid. num. 4. & 5. p. 8

Licet Episcopus possit visitare post visitationem
Abbatissæ, aut aliàs cumulativè, unus tamen non
potest revocare sententiam alterius: ibid. n. 6. &
10. p. 8. & 9

Abbatissa potest conferre beneficia, etiam curam
animarum habentia: ibid. n. 8. p. 8

Intellige ut cap. 293. num. 5. p. 160

Ius nominandi Priorissam in monasterio inferiori,
potest competere Abbatissæ monasterii superio-
ris: cap. 124. n. 7. ibid.

Abbatissa potest exire è clausura, quando non po-
test præstare juramentum obedientie & fidelita-
tis per procuratorem, dummodo statim redeat:
ibid. num. 16. p. 9

Absens.

Constitutio loquens de absentia alicujus utrum
extendatur ad casum mortis: cap. 131. n. 1. p. 2

Absolutio.

Absolutio à censuris in provisionibus Apostolicis
habilitat eum qui censuris interitus est: c. 126.
num. 11. p. 14

Non tamen comprehendit irregularitatem: c. 174.
num. 3. p. 122

Accusatus.

In causa, propter quam locus est pænæ privationis
beneficii, non est à sua possessione removendus,
donec lata fuerit sententia declaratoria: c. 145.
num. 2. p. 50

Limita nisi ageretur de delicto notorio. ibid. n. 3

Et quando deat notorium: ibid. n. 4. p. 50

Actio.

Actio doris transmittitur ad hæredes tam activè,
quàm passivè: cap. 134. n. 3. p. 26

Actor.

Actoris probatio dubia redditur, quando ipse præ-
tendit universitatem bonorum alicujus loci, si
reus probaverit aliqua bona aliunde obvenisse:
cap. 150. n. 10. p. 58

Actus.

Actus semper tribuitur primæ causæ, quando sine
ea non potest fortitè effectum: c. 125. n. 23. p. 12

Actus ultimus attenditur in beneficialibus: c. 161.
num. 21. p. 95

Vide Collatio.

Adversativa.

Adversativæ dictionis natura est, ut comprehendat
diversitatem dispositionis: cap. 153. n. 13. p. 64

Adulterium.

Adulterium non probatur per confessionem mulie-
ris dicentis se illud commississe, si confessio
fuerit extrajudicialis, quæ revocari potest: cap.
165. num. 10. p. 103

Ætas.

Ætas ad beneficium sacerdotale talis requiritur, ut
provisus intra annum promoveri possit, & si quid
minimum desit ad ætatem, proviso non valet:
cap. 161. num. 3. & 4. p. 94

Suscipiens Ordinem ante ætatem requisitam, effi-
citur irregularis: c. 165. n. 15. & 16. p. 103

Ætas 24. annorum completorum requiritur rem-
pore

Index Rerum,

pote collationis in Dignitatibus habentibus cu-
 ram animarum annexam : cap. 128. num. 5. p. 16.
 & c. 193. n. 13. p. 161
 Erat requisita ad Sacerdotium, requiritur tempo-
 re collationis in beneficiis sacerdotalibus, quam-
 vis provisorius non teneatur promoveri nisi post
 annum à die adeptæ pacificæ possessionis, & in
 Gallia intra biennium : cap. 193. num. 19 p. 161
 Quia tempus illud non datur ad complendam ara-
 tem requisitam, sed tantum ad promotionem :
 n. 17. ibid.
 Distinguendo tamen ut ibi dicitur in fine. ibid.
Agnatio.
 Agnationis ratio habita non præsumitur, quando
 testator in aliqua parte testamenti foeminas vo-
 cavit : cap. 142. num. 1. p. 43
 Monasterium succedit durante vita Religiosi, quam-
 vis fideicommissum factum fuerit favore agna-
 tionis : cap. 142. n. 2. p. 44
Alienatio.
 Alienatio bonorum Ecclesiæ, quæ nondum sunt
 incorporata, potest fieri sine solemnitatibus :
 cap. 137. n. 1. p. 35
 Et quando dicantur incorporata. n. 2. ibid.
 Alienatio bonorum Ecclesiæ, ad eam spectantium
 tam quoad dominium utile, quàm directum, non
 potest fieri sine solemnitatibus : n. 2. ibid.
 In dubio tutius est adhibere solemnitates in aliena-
 tionibus bonorum Ecclesiæ : n. 5. ibid.
 Bona noviter acquisita Ecclesiæ quando possint
 alienari sine solemnitatibus : n. 7. & 8. ibid.
 Ex alienatione necessaria non debetur laudemium :
 ibid. num. 12. p. 36
 Debetur tamen jus prælationis : n. 13. ibid.
 Quando Ecclesia cogitur alienare instante Domino
 directo, non debetur ei aliquod laudemium :
 n. 14. p. 36
 In alienatione bonorum Conventus requiritur
 præcedens tractatus Capituli : c. 155. n. 2. p. 73
 Quando agitur de notabili quantitate pecuniarum
 Ecclesiæ, vel Conventus, non potest alienatio
 illarum fieri sine solemnitatibus : n. 3. ibid.
Alimenta.
 Alimenta justè denegantur Monacho, si monaste-
 rium labore inopia : c. 122. n. 6. p. 4
 Moniales sunt æqualiter alendæ ad ratam redditum
 monasterii, & non ad ratam dotis, allatæ : n. 5.
 ibid. & 7
 Alimenta monialium indigentium unde defumi
 debeant : c. 112. n. 9. ibid.
Appellatio.
 Appellatio admittitur, si Episcopus injustè recuset
 aliquem admittere ad sacros Ordines : cap. 127.
 num. 1. p. 14
 Appellatio extrajudicialis interponi potest à statu-
 tis vel constitutionibus Capituli, si gravamen
 contineant : c. 149. n. 18. p. 57
 Appellatio in Gallia ad quos interponatur, quando
 præterditur unionem esse nullā : c. 151. n. 10. p. 60
Archiepiscopus.
 Archiepiscopus non potest cognoscere de causis
 criminalibus majoribus, intentatis contra Epif-
 copos suos suffraganeos : c. 127. n. 13. p. 15
Arbitrium.
 Arbitrio alicujus si quid committatur, illud intel-
 ligitur juxta formam juris : cap. 146. n. 17. p. 52
Avenionenses.
 Avenionenses Clerici habent ex antiquis titulis,
 per Sedem Apostolicam confirmatis, facultatem

restandi de bonis intuitu Ecclesiæ acquiritur
 c. 153. n. 2. p. 61

B

Bellum.

Bello assitens utrum fiat irregularis : cap. 17.
 n. 4. & 5. p. 122. & 123
 Et quid de Clerico in minoribus Ordinibus con-
 stituto : ibid. n. 6. p. 123

Beneficium.

Beneficia omnia præsumuntur libera : Et qui dicit
 beneficium esse curatum, tenetur illud probare
 c. 141. num. 2. p. 41

In beneficialibus sufficit reo & possessori vincere
 per non jus actoris : c. 145. n. 1. p. 41

Brevia.

Forma Brevis Apostolici ad unguem servanda est
 illud concessum sit in forma Commissariæ : c. 127.
 num. 27. p. 41

Bulla.

Bulla Urbani VIII. nihil de novo disponit super
 caducitate feudorum, sed antiquas dumtaxat
 Pontificum constitutiones confirmat : cap. 194.
 num. 11. p. 71

Bulla Gregorii XIII. super hoc, in quibus casibus
 locum habeat : num. 12. ibid.

Non procedit quando vassallus est in ignorantia
 iusta : n. 13. ibid.

Bulla prædicta, dum excludit ignorantiam, intelligi-
 gitur de ignorantia constitutionis, non de ig-
 norantia facti : cap. 198. n. 12. ibid.

C

Caducitas.

Caducitas incurfa per auctorem, & ex causa
 nec declarante, non potest illo monente
 rari contra successores illius : c. 198. n. 1. p. 70

Campana.

Campanas pulsans ad expellendas tempestates
 quo salutarium consequi possit : c. 133. n. 1. p. 45
 Refectio Campanarum cujus expensis fieri debet
 num. 2. ibid.

Ad unam Campanam necessariam populus
 aliqua parte contribuere tenetur, non autem
 superfluas, nisi ad sit consuetudo in contrarium
 ibid. num. 4. & 8.

Explicatur attestum Expilli circa materiam can-
 narum, necnon dicta superius part. 1. q. 99. de
 cap. 38. n. 10. & 11.

Vtrum propter strepitum campanarum possit
 pediri constructio Ecclesiæ in loco vicino : n. 12.
 Valet argumentum ab expensa ornamentorum Ec-
 clesiæ ad expensam campanarum : num. 6. ibid.

Canonicus.

Canonicus injustè excommunicatus non amittit
 fructus sui beneficii, interveniente culpa capto-
 li, quamvis coactus fuerit iter ampere ad Co-
 niam : c. 126. n. 4. p. 41

De Canonico ad affectum, & quod non habet
 jus ad rem, nec in re : cap. 189. num. 12. & 13.
 de eodem num. 14. 15. & 16. p. 150. & 151

Cantus.

Cantus quando requiritur ex fundatione in
 beneficio, locus est impetrationi adversus in-
 pacem : Et cujus temporis habilitas ad hoc
 tendatur : c. 188. n. 15. & 16. p. 149

Capitulum.

Capitulum generale Religiosorum nihil statuit
 potest contrarium legibus, vel constitutionibus
 Apostolicis

& Verborum.

Apostolicis: c. 149. n. 1. p. 56
 In Capitulo vocem non habet qui non est constitutus in sacris Ordinibus: cap. 171. n. 1. p. 117
 Quod procedit ita in Ecclesiis Cathedralibus, quam Collegiatis. Item locum habet, etiam si alii Canonici consentiant: & non obstante quacunque consuetudine in contrarium: n. 3. & 4. ibid.
 Dispensatus ad Canonicatum super aetate, non potest dare vocem in Capitulo, donec sacros Ordines susceperit, ibid. n. 6. p. 118
 Capitulum non potest novam consuetudinem introducere in Ecclesia sine consensu Episcopi: c. 173. n. 17. p. 122
 Neque potest introducere consuetudinem contra constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas: n. 19. ibid.
 Capituli deliberationes sunt validae, quamvis tres tantum Capitulares interverint, si alii propter temporis injuriam intervenire non possint: cap. 199. num. 14. p. 172
 Capituli conclusiones censentur ratificatae per alios qui non interfuerunt, si per longum tempus fuerint observatae: n. 15. ibid.
 Capituli major pars consideratur respectu praesentium, non autem absentium a Capitulo: c. 157. num. 65. p. 83
 Capituli praesentatio, in quo duo absentes erant vocandi, est valida, nisi absentes conqueantur: ibid. n. 66. p. 84
 Sed hac in re potissimum attendenda est Capituli consuetudo: n. 67. ibid.
 Capituli conclusio ad propriam utilitatem, vel ad praedictum tertii, non valet: Et quo remedio utendum: c. 173. n. 11. 12. & 13. p. 121
Cardinales.
 Cardinales Episcopi beneficia sua diocesanos conferunt privative, exclusis omnibus aliis, propter indultum summi Pontificis: c. 193. n. 9. p. 160
Carceratus.
 Carceratus si beneficium resignaverit in favorem alicujus, qui illum non detinet in carceribus, resignatio erit valida: c. 145. n. 6. p. 50
Castrum.
 Castrum si fuerit alicui concessum a Principe, censetur etiam concessa jurisdictio cum mero, & mixto impetio: c. 176. n. 1. p. 126
 Castrum venditio continet jurisdictionem, quando facta fuit tanquam de re particulari: c. 176. n. 12. p. 127.
Catapulta.
 Catapulta exercitum licitum est, & honestum: cap. 146. n. 4. p. 51
Causa.
 Causa criminalis quando praedictet civili: c. 184. num. 7. p. 141
 Quod si ob antiquam causam, regulari debet secundum illam causam: c. 162. n. 13. p. 98
 Causa onerosa quae dicatur: cap. 191. n. 22. p. 157
 Verum Causa sic finalis vel impulsiva, quomodo cognoscatur: c. 154. n. 3. 4. p. 68
 Et in hoc ad iudicis arbitrium est recurrendum: num. 35. ibid.
Celebrans.
 Celebrans Missam, debet vestimenta sacerdotalia assumere in Sacristia, non in altari, Praeclari exceptis: c. 173. n. 18. p. 122
Cessio.
 Cessio fieri potest de quocunque jure, quod est transmissibile ad haeredes: cap. 134. num. 4. p. 26

Civitas.
 Civitas si alicui donata fuerit a Principe, quando censetur illi concessa jurisdictio privative: cap. 176. n. 2. p. 126
Clausula.
 De Clausula, Et alias quovis modo, & ejus efficacia: Et de clausula, Et ex cujuscunque persona: cap. 125. num. 8. p. 7. & cap. 130. num. 17. p. 20. Et cap. 188. num. 12. p. 148
 Clausula, si per diligentiam, &c. reddit gratiam conditionalem: cap. 139. n. 18. p. 39
 Clausula, sine liberis, debet considerari respectu illius gradus cui adjicitur, quando filia fuit posita in conditione in gradu diverso: cap. 142. num. 8. p. 44
 Clausula facultatum Legationis Avenionensis adeo amplae sunt, ut comprehendant ea omnia quae alias non comprehenderentur: c. 152. n. 19. p. 62
 Clausula, Et alias quomodolibet, comprehendit omnem modum vacationis, etiam geminatum: cap. 152. num. 21. ibid.
 Clausula, dummodo alteri non sit jus quaesitum, non suffragatur illi, qui non habet qualitates in fundatione requisitas: cap. 157. n. 5. 2. p. 82
 Eadem clausula non suffragatur illi, qui non fuit praesentatus a medietate patronorum: n. 5. ibid.
 Clausula, sub beneplacito, intelligitur quatenus de jure beneplacitum requiritur, nisi adjecta fuerit clausula, & non alias: c. 183. n. 5. p. 140
 Clausula, In juri addendo: praeservat omnia pristina jura in suo primario statu: c. 185. n. 9. p. 142
 Clausula, Motu proprio, & Ex certa scientia, non impediunt quominus derogatio juris quaesiti sit necessaria: cap. 190. num. 27. p. 154
 Clausula de plenitudine potestatis, non infert derogationem juris quaesiti: c. 190. n. 21. p. 154
 Per clausulam, antefieri, praedictatur juri ad rem, non juri in re: num. 30. ibid.
 Clausula irritantes reddunt nulla omnia gesta per inferiores, in praedictum decreti facti per Superiorem: cap. 129. n. 2. p. 17
 Eadem clausula appositae in privilegio facit, ut illi non fiat praedictum per solutiones: cap. 132. num. 22. p. 23
Clausura.
 Clausura observatio in novitiis monialium, utrum debeat esse per annum integrum sine interruptione: cap. 13. n. 8. p. 27
 Clausurae legibus non ligantur, quae non sunt verae religiosae: n. 7. ibid.
 Interruptio clausurae an & quando annullat praefessionem: n. 8. & sequent. usque ad n. 13. ibid.
Clericus.
 Clerici, qui habent facultatem disponendi, ex usufructuariis, vel usufructuariis, efficiuntur Dominis: cap. 153. n. 10. p. 64
 Clerici celebrant, quomodo intelligatur: cap. 161. num. 13. p. 94
 Clerici ex generali Galliae consuetudine, transmittunt ad haeredes omnia bona utrumque quaesita: cap. 164. num. 1. p. 100
 Limita, nisi per eos acquisitio facta fuerit nomine Ecclesiae: num. 2. ibid.
 Clerici Avenionenses transmittunt bona undecunque quaesita ad suos haeredes: c. 164. n. 7. ibid.
Coadjutor.
 Coadjutor, vivente Coadjuto, solum habet jus ad rem: cap. 194. num. 2. p. 162
 Coadjutor Episcopi non potest facere solemnem ingressum in Diocesim, quandiu vivit Principalis: num.

Index Rerum,

num. 1. ibid.
 Amplia etiam si deputatus fuerit cum futura suc-
 cessione : num. 3. ibid.
 Neque capit possessionem, vivente coadjuto; nec
 dicitur Prælati illius Ecclesiæ : ibid. & n. 4.
 p. 162.
 Quæ sit in hoc differentia inter coadjutorem Ca-
 nonici, & Episcopi : num. 7. ibid.
 Collatio beneficiorum non spectat ad Coadjuto-
 rem, quandiu Principalis est capax : d. cap. 194.
 num. 10. & 11. ibid.
 Nec tenetur Principalis petere consilium à Coad-
 jutore in collatione beneficiorum : ibid. n. 12.
 & 13. p. 163.
 Qui petit Coadjutorem sub prætextu infirmitatis,
 non potest recedere sub prætextu recuperatæ sa-
 nitatis : num. 15. ibid.
 Pensio assignata Coadjutori, non currit nisi à die
 adeptæ possessionis officii Coadjutoris : n. 14.
 ibid.

Collatio.

Collatio beneficiorum Gallia sit per summum
 Pontificem primo petenti : c. 148 u. 1. p. 54
 Collatio competens jure proprio est favorabilis, se-
 cundum si competat jure mutuo, & ex privilegiis :
 c. 152. num. 8. p. 61
 Collatio beneficiorum non vacantis non est valida :
 cap. 156. num. 8. p. 75
 Collatio facta ab eo qui est in quasi possessione
 conferendi, prævalet collationi factæ à vero
 proprietario : cap. 166. n. 5. 11. & 15. p. 105.
 & cap. 188. n. 11. p. 148
 Conferendi quasi possessio non suffragatur quando
 constat de statu anteriori contrario, nisi conti-
 nuata fuerit per quadraginta annos : cap. 166.
 num. 15. p. 105
 Collatio probatur per traditionem possessionis ab
 eo qui habet potestatem conferendi, sed non è
 contra : n. 19. ibid.
 Collatio de beneficio curato tanquam de simplici,
 est ipso jure nulla : num. 42. p. 106
 Collatio facta Avenione de beneficio sito in Gallia,
 debet regulari juxta leges Gallia : cap. 169. n. 13.
 p. 112.
 Locus, in quo situm est beneficium, regulatur quo-
 ad collationem secundum leges loci, in quo be-
 neficium situm est : ibid. n. 14. p. 119
 Collatio beneficiorum viventis facta ab Ordinario col-
 latore, reddit illum inhabilem ad conferendum :
 c. 170. num. 4. p. 114
 Intellige, dummodò supplicatio sit data, & re-
 gistrata : num. 5. ibid.
 Qui resignavit purè beneficium, non habet colla-
 tionem beneficiorum ab eo, quod resignatum
 fuit, dependentium : cap. 188. n. 2. p. 148
 In collatione beneficiorum attenditur ultimus
 status : cap. 127. n. 11. p. 15
 Collatio facta per Episcopum indigno, impedit ne
 possit conferre alteri idoneo : cap. 128. num. 7.
 p. 16.
 Intellige quando collatio fit ab eodem Ordinario,
 & eodem jure : num. 8. ibid.
 Papa non censetur voluisse derogare juri conse-
 rendi, quod alicui competit : c. 166. n. 7. p. 104
 In collatione necessaria Episcopus post collationem
 inutiliter factam, non prohibetur facere secun-
 dam : cap. 128. n. 9. p. 16
 Item non prohibetur secundò conferre, advenien-
 te novo genere vacationis : n. 10. ibid.

Collecta.

Collectarum impositio est actus jurisdictionis
 132. num. 1.
 Princeps potest imponere collectas subditis in ca-
 su necessitatis; subditi verò non possunt Prin-
 cipem collectare : num. 2.
 A collectis immunes sunt, qui habent jurisdic-
 tionem in aliquo loco : num. 5.
 Bona feudalium sunt immunita à collectis : n. 7. ibid.

Collegium.

Collegio dissoluto, quid fieri debeat de bonis illius
 cap. 122. n. 12.
 Collegialiter fieri debent actus, qui pertinent ad
 plures tanquam collegium : c. 125. n. 1. c. 141.
 Collegiatæ Ecclesiæ erectio cujus auctoritate fieri
 debeat, & cujus consensus requiratur : cap. 9.
 num. 11. & 12. p. 16

Commenda.

Commenda probat beneficium esse Regulare : cap.
 166. num. 8. & 9.
 Commendato beneficio vacante, inducitur vacan-
 ut prius, id est eo modo, quo vocabatur ante com-
 mendam : n. 11. p. 107

Communio.

Communio Ecclesiastica appellatio quæ
 continetur : cap. 170. n. 2. p. 144

Compatronus.

Inter compatronos præscriptio inducit fructus
 quadraginta annorum : c. 157. n. 59. p. 43
 Iura compatronorum præservantur per præsen-
 tionem factam per unum, nomine aliorum
 num. 74. p. 43
 Compatronus præsentans nomine proprio, acqui-
 rit sibi quasi possessionem juris præsentationis
 158. n. 3. p. 171
 Quid si hoc fiat aliis patronis ignorantibus
 ibid.
 Præsentatio ab aliquo ex compatronis facta, non
 aliis in judicio positorio : num. 5. ibid.

Concessio.

Concessionis & graduum diversitatem arguit
 veritas personarum : cap. 154. n. 29. p. 14

Concordata.

Concordata super beneficiis fieri non possunt, si
 interveniente auctoritate Sedis Apostolicæ
 c. 183. num. 1. p. 1

Concordia.

Concordia debet acceptari in totum, tam quæ
 partem confirmatam, quam quoad partem
 etiam : c. 185. n. 10. p. 11
 Et tota concordia corrumpitur propter contraventionem
 unius ex capitulo : n. 11. ibid.

Concursus.

Quando Papa providet sine concursu in parochi-
 libus, si alioquin illi locus sit, necessitate
 derogatio ipsius ab eodem Pontifice : cap. 181.
 numero 4. p. 144

Conditio.

Sufficit quod fuerit purificata Conditio tempo-
 quo illius casus evenit, ad validitatem gratia con-
 ditionalis. c. 139. n. 20. p. 10
 Conditio impossibilis in contractibus vitiat dispo-
 sitionem, non autem in ultimis voluntatibus
 cap. 175. n. 8. p. 111

Confessarius.

Confessarii monialium sanctæ Clare habent vo-
 cem in electionibus Minorum, ex privilegio : cap.
 139. n. 11. p. 144
 Idem Confessarii statim finito triennio possunt eligi
 in Guardianos, non expectato anno : n. 12. ibid.

Confessarius

& Verborum.

Confessio.

Confessio impeditur matrimonio facta per mulierem, non nocet viro, quando praecedit instrumentum promissionis matrimonii: c. 165. n. 10. p. 103
Et mulier potest illam confessionem revocare: num. 11. ibid.

Confidentia.

Confidentia commissa praesumitur, concurrentibus aliis conjecturis, si resignans profecturus erat ad bellum: c. 174. n. 16. p. 123
Confidentia probatur per leviores probationes, quando agitur de repellendo illum, qui impetrat contra possessorem beneficii: c. 180. n. 21. p. 134
Confidentiae praesumptio non oritur ex sola vicinitate actuum, nisi alia concurrant: c. 135. n. 1. p. 30
Neque dicitur confidentia quando agitur de actu facto per simplicem gratificationem: ibid. n. 17. p. 31
Constitutio Pii V. super confidentia, est recepta in Gallia: num. 16. ibid.
Confidentarius est inhabilis ad beneficia obtinenda, & obtenta: n. 15. ibid.

Confirmatio.

Confirmatio Pontificia constitutionum particularium Religionis, non impedit illarum revocationem, si facultatem revocandi sibi Religiosi reservaverint: c. 121. n. 12. p. 3
Quando dicitur in forma specifica, vel in forma communi: Et quis sit utriusque effectus: n. 13. ibid.
Confirmatio in forma communi, non est in totum inutilis, cum aliquid roboris adjiciat confirmato: n. 15. ibid.
Confirmatio in forma communi non reddit validas constitutiones juri contrarias: n. 14. ibid.
Confirmatio, si facta fuerit per Superiorem minus legitime, debet adversus illam peti restitutio in integrum: c. 167. n. 3. p. 107

Consensus.

Consensus parvus quid sit? Et quomodo differat à consensu formali: c. 148. n. 7. p. 55

Constitutio.

Constitutiones usu non receptae non ligant: c. 125. num. 15. p. 11
Constitutiones possunt esse usu receptae in uno loco, & non in alio: ibid. n. 21. p. 12
Quando una constitutio dependet ab alia, si prima non subsistit, nec pariter secunda: n. 12. ibid.
Constitutio capitularis non afficit illos qui prohibiti sunt Capitulo intervenire: n. 25. ibid.
Constitutio confirmata auctoritate Apostolica habet vim legis: c. 149. n. 4. p. 56
Neque potest revocari quando adfunt contradictores: n. 3. ibid.

Consuetudo.

Consuetudini Ecclesiae, si rationabilis non sit, derogare potest Episcopus cum Synodo: c. 127. n. 7. p. 15
Consuetudinem allegans, debet illam probare specificè in casu, de quo agitur: c. 142. n. 9. p. 44
Et per actus non facultativos: n. 10. ibid.
Consuetudinis probatio difficilis est: n. 11. ibid.
Consuetudo non suffragatur, si non sit uniformis: c. 155. num. 7. p. 73

Consules.

Consules licet non sint citandi in unione, aut translatione Ecclesiae, illorum tamen rationes sunt considerandae: c. 129. n. 15. p. 18
Consulibus relictum, iussu patronatus, censetur reli-

ctum separatim, ideo praesentant uti singuli: cap. 159. n. 1. & 7. p. 88

Contradictor.

Contradictor legitimus non est adversus provisum Apostolicum, qui non habet parem titulum: cap. 157. num. 54. p. 82
Provisus ab Ordinario, habens titulum, est legitimus contradictor, si producat suum titulum ante sententiam; neque sufficit productio postea facta: cap. 146. n. 17. p. 105
Si provisus ab Ordinario possideat, est legitimus contradictor adversus provisum Apostolicum; sed si non possideat, debet producere titulum suum ante sententiam: ibid. n. 20. & 21. p. 106
Disparitas titulorum facit ut quis non sit legitimus contradictor: n. 22. ibid.
Nullitas tituli facit ut quis non sit legitimus contradictor: n. 23. ibid.

Contraventio.

Contraventio in capitulis separatim, & non connexis cum negotio principali, non impedit maintenancem: c. 183. n. 6. p. 140

Correspondentia.

Correspondentia non inducitur ex vicinitate actuum, quando partes inter utrumque actum diverterunt ad extraneos actus: c. 135. n. 2. p. 30

Cura.

Cura animarum alicui Ecclesiae imminere quomodo probetur: c. 141. n. 5. p. 42
Animarum cura probatur ex deputatione substituti pro exercitio curae: n. 10. ibid.
Cura animarum potest residere penes unum: & jus parochiae penes alium: c. 156. n. 15. p. 75
Cura habitualis in Collegialibus spectat ad Capitulum, & residet penes primam Dignitatem: c. 187. n. 1. p. 145
Curae nudum exercitium spectat ad illos qui nunquam vocati fuerunt Rectores, quia non habent curam actualem: c. 187. n. 11. p. 146
Cura animarum competere potest monialibus, per alium tamen exercenda: c. 193. n. 1. p. 160
Et tunc deputantur presbyteri saeculares: n. 3. ibid.
Cura animarum exigit aetatem viginti quinque annorum, & provisio aliter facta nulla est, etiam si quid minimum desit ad illam aetatem: cap. 193. num. 14. p. 161

Curatus.

Curati beneficii impetratio est nulla, si haec qualitas non exprimitur: cap. 141. n. 1. p. 42

Cursor.

Cursoris ad Urbem appellus observatur pro beneficiis in Gallia sitis: c. 148. n. 2. p. 55

D

Data.

A Trenditur Data in beneficiis Galliae de tempore adventus Tabellarii: c. 138. n. 2. p. 37
Non solet extendi in Urbe nisi post quatuor menses, sed hoc non observatur in beneficiis Galliae: c. 172. n. 1. p. 119
Parva data quid sit, & quis illius effectus: c. 148. n. 3. 4. & 5. p. 55
Et quomodo capienda sit in Legatione quoad beneficia Galliae: n. 9. & 10. ibid.

Decima.

Decimarum exemptio utrum extendatur ad praedia futura: c. 150. n. 1. & 2. p. 58
Et utrum comprehendat praedia acquirenda per haeredes:

Index Rerum,

redes : n.4. ibid.
 Per privilegium exemptionis à decimis , non fit
 præjudicium Parocho quoad novalia : cap.189.
 num.4. p.150
 Transactio super decimis non obligat successorem
 in beneficio,nisi fuerit confirmata à summo Pon-
 tifice : cap.167.n.1. p.107
 Laici non possunt allegare possessionem juris de-
 cimandi : n.4. ibid.
 Quomodo probetur concessionem decimarum fa-
 ctam fuisse post Concilium Lateranense : n.5.
 ibid.
 Laici non juvantur possessione immemoriali quoad
 decimas : n.7. ibid.
 Quibus concurrentibus Laicus sit fundatus in deci-
 mis : n.8. & 9. ibid.
 Et quid observetur circa hoc in Gallia : n.10. &
 11. p.107. & 108.
 Laici sunt capaces temporalitatis decimarum : Et
 quomodo probetur, solam temporalitatem fuisse
 concessam : n.15. & 16. p.108
Decretum.
 Decretum irritans regulatur secundum naturam
 dispositionis,cui adjicitur : cap.134.n.23. p.29
Denunciatio.
 Denunciationum defectus licet non reddat matri-
 monium nullum , tamen corroborat alias nulli-
 tatis probationes : cap.147.n.18. p.54. Et c.154
 n.41. p.69. Et cap.165.n.2. p.102
Derogatio.
 Derogatio juris patronatus pro medietate ita com-
 putari debet, ut habeatur ratio illius qui renun-
 ciavit, vel transtulit hereditatem : c.137.n.70.
 p.84.
 Derogatio medietatis vocū in jure patronatus facta
 per Papam est valida : cap.157.num.77. p.85
 Intellige hoc procedere, dummodo ejus gratia
 justificetur : n.78. p.86
 Derogatio Regule de jure quæsto, &c, non est ne-
 cessaria quando agitur de concessione quæ ex sui
 natura præjudicialis est : c.190.n.1. & 7. p.152
 Nec in translatione unius Ecclesiæ ad aliam : nu-
 mero 2. ibid.
 Nec in concessione usus Ecclesiæ parochialis facta
 alteri Ecclesiæ : n.3. ibid.
 Nec in unionem, exemptionem, aut erectionem Eccle-
 siæ : num.4. ibid.
 Nec in reductione ad statum secularem : n.5. ibid.
 Nec quando præjudicium oritur ex narratis in re-
 scripto : n.8. p.153
 Nec quando clare constat de intentione Summi
 Pontificis : n.10. ibid.
 Nec quando sagitur de publica autoritate : nu-
 mero 14. ibid.
 Nec quando agitur de officio perituro : n.17. ibid.
 Secus tamen est in officiis Gallie, quæ cadunt in
 commercium : n.18. ibid.
 Nec in jure incerto, nondum radicato, vel casuali :
 n.21. & 23. p.154
 Nec in concessione Coadjutorie, respectu præju-
 dici quod fit collatori ordinario : num.24. ib.
 Nec quando agitur de simplici declaratione Papæ :
 num.26. ibid.
 Requiritur tamen derogatio, quando agitur de
 jure competenti ex statuto, vel privilegio :
 cap.190. num.11. p.153
 Nisi in derogatione adesset clausula, *Quorum te-
 neres, &c.* n.15. ibid.
 Papa non derogat juri competenti ex testamento,
 vel contractu : n.16. ibid.

Et licet non derogat, potest tamen dare dilationem
 num.19. p.154
 Clausulæ, *De plenitudine potestatis*, vel, *Ex con-
 scientia*, aut *Motu proprio*, non inferunt de-
 rogationem juris quæsi : num.21. & 27. ibid.
 Derogatio juris quæsi non valet quando gratia
 principalis est nulla : n.29. ibid.
 Derogatio specialis Concilii Tridentini quando re-
 quiratur : n.3. p.151
Devolutio.
 Devolutio fit ad Superiorem, si beneficium col-
 lum fuerit personæ inhabili : c.161.n.5. p.94
Dispositio.
 Solus, omnem aliam personam excludit : cap.155
 n.4. p.151
 Itaque, est continuativa, & repetitiva : n.5. ibid.
 Potest, aliquando importare necessitatem, sed ta-
 men regulariter significat nudam facultatem
 c.161.n.7.8.9. & 10. p.94
 Temere, requirit dolum, & culpam illius, cui
 pœna infligitur : c.198.n.15. p.171
Dignitas.
 Constituti in excelsa Dignitate non competi-
 untur in constitutione generali, quia specia-
 liter nota digni sunt : cap.154.n.11. p.95
 Dignitas prima non potest cogi ut exerceat officium
 Diaconi, sed illud spectat ad canonicos : c.179
 n.2. p.121
 Prima Dignitas non debet supplere vicem in-
 feriorum : n.3. ibid.
 Prima Dignitas quando non potest fieri assen-
 tiam Episcopo propter aliquod impedimentum,
 potest assistere in Choro, & tunc habere dis-
 tributiones quotidianas : n.4. ibid.
 Dignitati non fit præjudicium ratione immuni-
 nis Vicariorum ad exercendam curam parochialem,
 quamvis alias provisio facta fuerit per con-
 sum in dictis vicariis : c.187.n.13. p.147
Dilatio.
 Dilationem concedit Summus Pontifex in præju-
 diciū juris quæsi ex contractu, licet
 illud non tollat in totum : c.190.n.19. p.152
Diocesis.
 Diocesis exprimenda est in impetrationibus
 hoc intelligendum est de diocesi origi-
 cap.185.n.5. p.145
 Qui obtinet beneficium in aliquo loco,
 dici de illa diocesi : n.4. p.145
Dismembratio.
 Dismembratio beneficii non potest fieri nisi
 bitis juris solemnitatibus : c.156.n.17. p.121
 Quæ sit differentia inter dismembrationem,
 & cessionem beneficii : n.16. p.121
Dispensatio.
 In dispensationibus fieri solet specifica demerito,
 quando agitur de Magnatibus, & personis
 illustribus : c.154.n.5. p.121
 Dispensationem invalidam producit facit
 præsumptionem alterius dispensationis valide
 c.186.n.8. p.147
 Dispensatio præsumitur, quando quis possidet
 beneficium per decem annos : c.174.
 p.123. p.123.
Dispensatus.
 Dispensatus ad suscipiendum Sacerdotium non
 geritatem atatem, non censetur dispensatus
 obtinenda beneficia curata : c.171.n.6. p.121
Disponere.
 Disponere tacite videtur, qui bona sua relictis
 successoribus ab intestato : c.153.n.4. p.121

& Verborum.

ponendi facultas Clericis concessa cum verbo, *libere*, comprehendit etiam successionem ab intestato: c. 153. n. 6. & 7. p. 64

Dispositio.

Dispositio generalis solos nominatos comprehendit, quando agitur de commissione, vel delegatione: c. 145. n. 30. p. 68.

Disquisitor.

Disquisitorum consensus in electionibus debet capitulariter præstari, aliis nullus est: c. 125. n. 9. i. 1. p.

Distributio.

Distributiones quotidianæ non debentur absentibus, etiam interveniente consensu Capituli, vel consuetudine quod debeantur: c. 108. num. 14. & 15. p. 110

Non valet donatio distributionum facta absentibus, nisi facta fuerit proprio nomine per Canonicos singulariter, postquam ipsi acceperunt: n. 16. & 17. ibid.

Doctoratus.

Non sufficit quod Doctoratus interveniat tempore Examinis ad beneficia, sed debet intervenire tempore collationis: c. 139. n. 19. p. 39

Domicilium.

Domicilium transferre licet ad alienam diocesim, ut ibi contrahatur matrimonium: & quomodo hoc intelligendum sit: c. 182. n. 14. & 15. p. 138

Domini.

Batones Iurisdictionales succedant in iuribus Principis, ideo non tenentur ad expensas extraordinarias Communitatis, neque ad collectas quoad bona feudalia: c. 132. n. 6 & 7. p. 23

Dominium.

Probat ex sola possessione triginta, vel quadraginta annorum, etiam si non constet de titulo: c. 199. n. 10. p. 172

Donatio.

Donatio causa ingressus Religionis est veluti donatio causa mortis: c. 191. n. 11. p. 156

Et non redditur nulla, quamvis in ea nihil fuerit reservatum ad testandum: n. 12. ibid.

Donatio causa mortis revocabilis est, tam quoad sortem principalem, quam quoad fructus per donatarium perceptos: d. c. 191. n. 19. p. 156.

E

Ecclesia.

Ecclesiæ concessio utrum censetur facta Episcopo, vel Capitulo: c. 176. n. 14. & 18. p. 127
Et de varia interpretatione nominis Ecclesiæ: n. 15. ibid.

Electio.

Electio publicata, & executioni demandata, non potest revocari: c. 121. n. 5. p. 2.

Ab electione si fuerit appellatum, electus non impeditur capere possessionem: c. 131. n. 10. p. 22

Qui est in quasi possessione eligendi, manutendus est: n. 4. ibid.

In electionibus capitularibus non sufficit vota esse equalia, sed requiritur major numerus, aliàs electio est nulla: c. 171. n. 11. p. 118

Electio in capitularibus interesset non potest qui non est in Sacris: c. 171. n. 7. ibid.

Publicato scrutinio, non licet procedere ad novam electionem, nisi prima electio esset notorie nulla: n. 12. & 13. ibid.

Eligentiū vota si sint equalia, proceditur semel ad novam electionem: & si in secunda adsit iterum

Sanlegerii Tom. 11. Pars I.

æqualitas, recurrendū est ad Superiorem: n. 14. ib.
In electione absentes debent particulariter citari, nec sufficit citatio per sonum campanæ: & debet illis assignari tempus congruum: c. 171. num. 16. & 18. ibid.

Ad electionem procedi non debet nisi post sepulturam defuncti: n. 17. ibid.

Electio confirmatio, si non fuerit subsequuta ante mortem electi, beneficium non vacat per obitum, sed vacat ut prius: c. 189. n. 6. p. 150

Per electionem acquiritur jus ad rem: c. 125. n. 3. p. 10.

Electio confirmatio quanto citius fieri debet: ib. n. 5. p. 11

Eligi non potest, qui patitur infirmitatem continuam, propter quam non potest muneri suo satisfacere: n. 7. ibid.

Electio Provincialis, non adhibitis Disquisitoribus est nulla: n. 8. ibid.

Electio facta per clandestinas repromissiones, est nulla, & sic eligentes redduntur inhabiles: n. 11. ibid.

Electus.

Electus administrans ante confirmationem, dicitur intrusus: c. 125. n. 1. & 6. p. 10. & 11.

Electus manutenendus est interim dum disputatur de validitate electionis post adeptam ab eo possessionem: ibid. n. 29. p. 12

Eligens.

Eligens debet esse in Sacris, saltem tempore electionis: c. 171. n. 15. p. 118

Emolumenta.

Emolumenta Ecclesiæ, tam pro mortuariis, quam anniversariis, solvenda sunt sub eadem proportionem, sub qua præstantur distributiones quotidianæ: c. 173. n. 16. p. 121

Emphyteusis.

In emphyteusi antiqua, quæ habet originem à patre, aut alio ulterioris gradus, uno deficiente, alii admittuntur, excluso domino: c. 177. n. 4. p. 129.

Emphyteusis non revertitur ad Dominum, quando pactum reversivum conceptum fuit per verba ablativi absoluti, veluti, *deficientibus descendantibus*: ibid. n. 8. p. 130

Differentia magna est inter emphyteusim hereditariam, & conventionalem: ibid. n. 5. p. 129

In Emphyteusi conventionali etiam nova, locus est juri accrescendi, in præjudicium Domini directi: n. 6. ibid.

Enunciativa.

Enunciativa antiquissimæ probant statum beneficii, & habent vim famæ, & privilegii: cap. 166. n. 2. p. 104

Episcopus.

Non potest judicari in causis civilibus, vel in minoribus criminalibus, nisi coram Concilio provinciali, vel ejus Deputatis: c. 127. n. 14. p. 15

Ecclesiam seculari non potest convertere in Regularem, sine commissione Sedis Apostolicæ: & reprobat opinio Moneti in contrarium: c. 129. n. 8. p. 18.

Non potest mutare statum Ecclesiæ: n. 7. ibid.

Ideo non potest transferre Sedem Abbatialem in aliam civitatem, sicuti neque Ecclesiam exemptam: n. 9. & 10. ibid.

Neque potest revocare translationem Summi Pontificis autoritate factam: n. 11. ibid.

Episcopus, Sede Apostolica vacante, potest conferre beneficia in quibuscumque mensibus, etiam reservatis.

R

Index Rerum,

reservatis, c. 170. n. 30. p. 116
Epistola
 In Missa de jure cantari debet per subdiaconum, sed consuetudo est in contrarium, cap. 127. n. 5. & 6. p. 15.
Equites.
 Equites Hierosolymitani sunt verè Religiosi, & gaudent immunitate Ecclesiastica: c. 132. n. 10. p. 24.
 Et habent multa privilegia concessa à summis Pontificibus, Regibus, & Principibus, n. 12. ibid.
 Et sunt exempti à decimis: n. 13. ibid.
 Etiam quoad eorum colonos: n. 14. & 15. ibid.
 Professio equitum Melitenium non redditur nulla ob defectum cinguli: c. 134. n. 20. p. 28
 Equites prædicti habent jus petendi Legitimum, seu Ordo pro ipsius, in bonis parentum defunctorum: c. 143. n. 6. p. 47
 Equites prædicti non possunt habere pensiones Ecclesiasticas sine dispensatione: c. 196. n. 15. p. 167.
Error.
 Error in diœcesi impetrantis utrùm præjudicet: cap. 185. n. 1. p. 142.
 In diœcesi beneficii nocet impetranti: n. 2. ibid.
 Error autem quoad idèitatem personæ, non nocet, si aliunde de ea constiterit: n. 3. ibid.
Exceptio.
 Exceptio beneficiorum vacantium apud Sedem, & per promotionem, apposita in facultatibus Legationis, ostendit Legatum habere amplam facultatem in omnibus aliis: c. 152. n. 20. p. 62
Excommunicatus.
 Excommunicatus arcetur à beneficiis obtinendis, sed non privatur obtentis: c. 126. n. 1. p. 13
 Si tamen per annum infordeat in excommunicatione, privatur beneficiis obtentis, & obrinendis: n. 2. ibid.
 Cessante infordecentia, non amittit distributiones quotidianas, alia & emolumenta quæ dantur pro labore personali: n. 3. ibid.
 Excommunicatus injustè omnia lucratur sicut antea percipiebat: n. 6. ibid.
 Excommunicatus utrùm amittat jus optandi: n. 7. ibid.
 Accusatione pendente, nemo excommunicandus est: n. 13. p. 14
 Non obstante allegata notorietate delicti: n. 14. ib.
 Excommunicatio, aut suspensio injusta remanet sine effectu: n. 12. ibid.
 Quando appellatio præcedit excommunicationem, habet effectum suspensivum: d. cap. 126. n. 15. ibid.
 Idem si facta fuerit excommunicatio ob non paritionem præcepti: n. 16. ibid.
 Iudex à quo appellatur ab excommunicatione, potest statim absolvere excommunicatum, nisi constiterit sententiam esse justam, n. 7. ibid.
 Occultè excommunicatus est eligibilis, c. 131. n. 7 p. 22.
 Episcopus occultè excommunicatus, si beneficium conferat, collatio erit valida: c. 131. n. 9. ibid.
Executio.
 Executio literarum Apostolicarum non debet retardari, nisi per exceptiones claras: c. 157. num. 56. p. 82.
Exemptio.
 Exemptatum Ecclesiarum beneficia pleno jure conferuntur per summum Pontificem: c. 128. n. 1. p. 16. & c. 196. n. 24. p. 167.
 Vel per Legatum: c. 128. n. 3. p. 16

Exemptio Ecclesiasticorum fundata est in Scripturis sacris: c. 132. n. 11. p. 14
 Exemptioni concessæ titulo oneroso non fit præjudicium per solutiones aliquot annorum: cap. 127. n. 17. ibid.
 Maxime si solutiones factæ fuerint per æconomos: n. 18. ibid.
 Præsertim in præjudicium Ordinis n. 19. ibid.
 Idem, si solutio coacta fuerit: n. 20. ibid.
 Maxime, quoad solutiones futuras: n. 21. ibid.
 Solutio facta in vim decretorum provisionalium, non præjudicat exemptioni Ecclesiæ: n. 16. ibid.
 Exemptio Capellæ Ducalis non comprehendit curam animarum: c. 154. n. 45. p. 79
Exploratio.
 Exploratio debet fieri ante professionem Monialis, sed ea deficiente non irritat professionem: c. 114. p. 15.
Expressio.
 Expressio fieri debet alterius beneficii simpliciter, quod possidetur sub eodè testoc: 178. n. 6. p. 143
Extractum.
 Extractus instrumenti mandati utrùm fidem faciat si non reperitur originale: c. 178. n. 5. & 6. p. 130. & 131.
 Extractum qui producit alicujus instrumenti, tenetur exhibere originale, si illud habet, vel potest quod non dolo defuit habere: n. 7. p. 131
 Maxime si adversarius declaret se velle impugnarè originale de falso: n. 8.
 Extractus solus sine originali non facit fidem, quando agitur de contractu quod in scriptis celebrari debet. n. 10. ibid.

F

Facultativum.

Facultativum non dicitur, quod factum sit in vim tituli præcedentis. c. 156. n. 13. p. 137
 Sicut nec illud, quod factum fuit durante tempore immemoriali: n. 14. ibid.

Fenestra.

In obturatione fenestrarum respiciuntur ad Monumentum, quæ considerare Iudex debet: cap. 111. & 12. p. 111.

Feudum.

Feudalia omnia esse præcedens excludit, & debet adesse aliqua allodialia. c. 150. n. 1. p. 110.
 Feudum alienatione Domino apertur, quod alienatio facta fuit scienter, secus si ignoranter: c. 198. n. 9. p. 110.

Filius.

Filius vivente patre non præstat in ratione hærediariorum, quia non potest esse hæres patris viventis: c. 158. n. 9. p. 111.

Femina.

Non succedunt in jure patronatus gentilitio: c. 111. n. 1. p. 110.
 Non admittuntur ad præsentandum, stantibus masculis, si per longissimum tempus masculi præsentantur; idque sine dubio, si in fundatione masculi præferantur; deficientibus tamen masculis feminae admittantur: n. 12. p. 110.

Forma Dignum.

Mandatum de providendo cum commissione in forma Dignum, continet gratiam conditionaliter, per quam non acquiritur jus in re, donec promissus fuerit declaratus idoneus: c. 139. n. 17. p. 111.
 Intellige ut ibid. n. 26. & 27. p. 40. & ut infra c. 140. n. 10. p. 111.

& Verborum.

Forſan.

Diſtio *forſan*, non dat certam aſſertionem, ſed dubiam. c. 14. n. 9. P. 42

Frans.

Ad fraudis probationem non admittuntur in Gallia Graduati, vel indultarii, quando agitur de ſimplici reſignatione, quando reſignans mortuus eſt intra viginti dies: ſecus eſt in mutua reſignatione ex cauſa permutationis: cap. 169. n. 12. P. 112

Fructus.

Ad lucrum fructuum beneficii non ſufficit cauſa juſta abſentiae, ſed praeterea requiritur licentia Episcopi, vel Capituli: c. 126. n. 5. P. 13

Fructus ſpectant ad bonae fidei poſſeſſorem, quamvis verè non ſit Dominus: c. 131. n. 5. P. 22

Fructus illius anni, quo poſſeſſor beneficii obiit, dividuntur in Gallia pro rata temporis inter ſucceſſorem in beneficio, & hæredes defuncti: c. 164. n. 3. p. 100. Et hoc caſu annus computatur à die prima Ianuarii: n. 4. ibid.

Fructus civiles non exacti pertinent ad fideicommiſſarium, non autem ad hæredes gravati: n. 5. ib.

Et in hac materia, quæ ſit differentia inter uſuſuætuarium, & hæredem gravatum: n. 6. ibid.

Fructuum diviſio inter naturales, induſtriales, & civiles, iudicanda eſt: ibid. n. 9. P. 101

Fructus civiles veniunt appellatione *fructuum*, ſaltem improprie: n. 10. ibid.

Fructuum diviſio ſit pro rata temporis obitus poſſoris beneficii, quando agitur de vacatione neceſſaria: c. 164. n. 12. ibid.

Reſignans ſimpliciter ſtatim amittit fructus, ſi illos ſibi non reſervaverit, ſed ſi reſignatio fuerit facta in favorem, non amittit fructus, niſi à die acceptationis factæ per reſignatarium: c. 164. n. 13. & 14. ibid.

Fructus percepti ex induſtria poſſeſſoris beneficii, veluti diſtributiones, ſpectant ad illius hæredes: c. 164. n. 17. ibid.

Fructus non exacti ſpectant ad hæredes Clerici, in locis ubi Bulla Iulii III. non eſt recepta: c. 162. n. 16. ibid.

Fructus à ſolo ſeparati de jure ſpectant ad hæredes Clerici; pendentes verò ſpectant ad ſucceſſorem in beneficio: c. 164. n. 15. ibid.

Error iuris non excuſat à reſtitutione fructuum, quando lex reſiſtit: c. 191. n. 16. P. 356

Legatarius, qui conſentiente teſtatore fructus percepit durante vita ipſius, non tenetur ad reſtitutionem illorum, quia habet titulum *pro ſuo*. Et quæ ſit ratio differentiae inter hos fructus, & perceptos ex hæreditate: n. 17. ibid.

Contrarium tamen alii cenſuerunt, ut infra n. 21. P. 157

Donatio cauſa mortis revocabilis eſt, tam quoad principale quàm quoad fructus: n. 19. P. 156

Vt traditio legati vivo teſtatore facta, excuſet legatarium à reſtitutione fructuum, neceſſe eſt ut fiat per actum diverſum à teſtamento: d. c. 191. n. 20. ibid.

Ius præſentandi, eligendi, vel inſtituendi, numeratur inter fructus beneficii: c. 181. n. 1. P. 135

G

Generales Ordinum.

Generales Ordinum poſſunt condere leges generales in Ordine: & multò magis conſtitutiones dubias declarare: c. 131. n. 3. P. 21

Sanlegerii Tom. II. Pars I.

Gratificatio.

Quando voces ſunt æquales, & merita æqualia, Episcopus poteſt uti gratificatione: c. 159. n. 19. P. 90. & c. 171. n. 8. P. 118

Sed quando unus eſt majoris meriti, quàm alius, Episcopus tenetur illum inſtituere, aliàs poteſt appellare: c. 195. n. 20. P. 90

Guardianatus.

In ordine Minorum nemo poteſt exercere Guardianatum, niſi poſt annum expletum à ſimili munere vacaverit: c. 136. n. 9. P. 34

H

Habilitas.

Sufficit quod habilitas interveniat habitu, tempore collationis beneficii, licet non actu: c. 127. n. 4. P. 15

Habilitas debet intervenire tempore provisionis, neque ſufficit quod poſtea interveniat: c. 139. n. 23. p. 40. & c. 136. n. 8. P. 34

Habilitas requiritur tempore reſcripti, etiam in reſcriptis conditionalibus, quando conſtat de mente ſummi Pontificis: c. 139. n. 27. P. 40

Quando ſufficiat habilitatem intervenire tempore examinis: c. 188. n. 16. P. 149

Hæreticus.

Matrimonium mulieris catholicæ cum hæretico ignoranter contractum, non ſubjacet pœnæ amiſſionis dotis: c. 182. n. 4. P. 137

Hæreticorum matrimonium cum Catholicis permittitur in locis, in quibus liberum eſt cum hæreticis commercium: ibid. n. 5. P. 138

Puella hæretica, ſi parata ſit abjurare, poteſt liberè contrahere cum Catholico: n. 7. ibid.

Homagium.

Homagium præſtare poteſt, & ad illud admittendus eſt novus feudi poſſeſſor, ſi paratus ſit morà celeri ſatisfactione purgare: c. 198. n. 3. P. 170

Homicidium.

Qui commiſit homicidium non ſolum non debet ad ſacros Ordines promoveri, ſed etiam debet in torum deponi, niſi diſpenſationem obtineat: c. 174. n. 2. P. 122

I

Identitas.

Identitatis bonorum probatio, ex eo deſumpta quod aliquis multa bona in certo loco poſſidet, eliditur probando quod in eodẽ loco aliunde bona obvenerunt: c. 150. n. 12. P. 58

Identitas non probatur per probationes genericas: n. 13. ibid.

Ieſuitæ.

Ieſuitæ poſt emiſſa vota biennii amittunt adminiſtrationem bonorum ſuorum, non autem dominium & poſſeſſionem: c. 191. n. 19. & 14. p. 155. & 156

Post emiſſa vota biennii non ſunt profeſſi: num. 2. ibid.

Quæ ſit forma votorum ſimplicium Societatis Ieſu: n. 2. ibid.

Patres dictæ Societatis, ante ſolemennem profeſſionem porius accedunt ad novitios, quàm ad profeſſos: n. 3. ibid.

Profeſſi in dicta Societate ſunt incapaces bonorum: ibid. n. 4. P. 155

Religioſi dictæ Societatis ante ſolemennem profeſſionem poſſunt revocare teſtamentum antea conditum, ſervata forma conſtitutionum Societatis; ibid. n. 5. ibid.

R 2 lmd

Index Rerum,

Imò tenetur revocare testamentum antea conditum, si Superiores jubeant: ibid. n. 6.
Nec illorum hæredes succedunt, nisi post factam professionem solemnem: ibid. n. 7.

Iesuitæ condentes testamentum sine licentia Superiorum, peccant: testamentum tamen remanet validum: ibid. n. 8.

Donatio inter vivos per religiosum dictæ Societatis ante ingressum facta, non revocatur in Gallia; quamvis ille dimissus fuerit post vota biennii: ibid. n. 10. p. 155

Dimissus à dicta Societate, non recuperat bona per eum donata Societati; sed si aliunde non habeat, debentur illi alimenta, ibid. n. 13. p. 156

Quid fieri debeat de beneficiis, & pensionibus novitiorum Societatis Iesu, qui vota biennii emiserunt: c. 196. n. 22. p. 167.

Immunitas.

Immunitas bonorum Principis est realis: c. 132. n. 3. p. 13.

Et reviviscit, si bona per eum alienata ad ipsum postea revertantur: n. 4. ibid.

Impetrans.

Impetrans in Gallia beneficium propter nullitatem unionis, quomodo se gerere debeat: c. 151. n. 9. p. 60.

Impetrans beneficium viventis, non potest postea obtinere, nisi dispensetur: c. 170. n. 3. p. 114

Pœnam impetrantis beneficium viventis incurrit ille, qui obtinet mandatum de providendo in forma *Dignum*. n. 7. ibid.

Excusatur tamen à pœna aliquando, sed tunc non acquiritur illi jus super beneficio sic impetrato: ibid. n. 8. p. 115

Impetrans beneficium viventis quibus pœnis subjaceat ibid. n. 11. p. 114

Sed illæ pœnæ non habent locum, nisi probetur impetrationem fuisse factam de mandato illius, de quo agitur: n. 6. ibid.

Impetratio.

Impetratio per modum in Cancellaria exprimentum, est de jure valida; sed secundum *Regulam* Cancellariæ 46. non valet: c. 138. n. 7. & 8. p. 37

Prior impetratio est valida & sustinetur, non expresso modo vacationis, propter clausulam, & alias quovis modo: maxime in Gallia. c. 138. n. 6. 9. & 10. p. 37

Implementum.

Quando implementum non debet fieri ipsi neganti, sed tertio, tunc qui opponit de illa negativa, tenetur ipsam probare: c. 183. n. 7. p. 140

Exceptio non adimplementi non retardat iudicium manutentionis. n. 9. ibid.

Incorporatio.

Quando bona non dicantur incorporata Ecclesiæ: c. 137. n. 2. p. 35

Quando Ecclesia habet solum dominium directum, si deinde ex aliqua causa dominium directum fuit consolidatum cum utili absque incorporatione, potest fieri alienatio sine solemnitatibus: n. 9. ibid.

Incompatibilitas.

Incompatibilitas non nocet, quando non est præcisa, sed causativa, ratione fructuum duntaxat: c. 185. n. 7. p. 142

In Gallia beneficia incompatibilia non vacant nisi post annum à die adeptæ pacificæ possessionis: n. 9. ibid.

Indignus.

In quibus casibus Patronus, & Ecclesiasticus, quam

laicus, amittat jus præsentandi, ob præsentationem factam de indigno, vel non idoneo: cap. 119. n. 10. p. 49

Indultum.

Indultum conferendi beneficia reservata, non comprehendit ea quæ sunt reservata duplici reservatione: cap. 152. n. 6. p. 61

Indultum conferendi reservata, comprehendit etiam duplici reservationis, quando concessum fuit illi, qui confert jure proprio, & tanquam ordinarius collator: n. 7. ibid.

Indultum concessum Cardinali, ut confertur potest beneficia reservata, comprehendit etiam duplici reservatione: n. 10. ibid.

Idem est quando indultum concessum fuit proprio: n. 11. ibid.

Indultum extraordinarium quod dicatur: numer. 13. ibid.

Indultum conferendi beneficia reservata, non valet licet impedimentum litis pendens: cap. 163. n. 11. p. 99.

Provisio facta vigore indulti Cardinalis, habet vim provisionis Apostolicæ in casibus, in quibus Cardinalis providere non potest jure ordinario, & remotis impedimentis reservationum: c. 168. numer. 16. p. 101

Infans.

Præsentatio facta de persona infantis, non valet: cap. 159. n. 8. p. 45

Patronus præsentando eum qui non est Clericus, aut mulierem, vel infantem, amittit jus præsentandi pro illa vice: n. 9. & 11. ibid.

Inferior.

Absurdum est Superiorem cogi exercere officium inferioris: c. 173. n. 5. p. 111

Infidelis.

Ecclesia dispensare potest, ut infidelis matrimonio contrahat cum infideli, ex justa causa: c. 114. p. 137.

Infirmus.

Infirmi in Curia resignantis, & intra 20 dies decessentis beneficium vacat quidem in Curia, non tamen est reservatum, & potest à quocunque Ordinario conferri: sed contrarium verum est mente Rotæ Romanæ: c. 169. n. 11. p. 101

Inhabilis.

Qui est inhabilis ad Ordinem in fundatione constitutum, privatur ipso jure: c. 161. n. 20. p. 111

Inhibicio.

Inhibicio, aut restitutio in integrum non suffragatur, nisi facta fuerit, aut intentata post sententiam executioni demandatam: c. 147. n. 2. p. 101

Instantia.

Instantia litis transit in resignatariam, sed contra acta unico contextu reperenda sunt: c. 179. numer. 9. p. 132.

Intentio.

In foro exteriori facta intentio non excusat, quia in eo judicatur tanquam de externis: c. 160. n. 3. p. 101

Intrusus.

Qui possessionem habuit, vel collationem obtinuit à non habente potestatem, dicitur intrusus, & non est legitimus contradictor adversus provisionem Apostolicam: c. 163. n. 7. p. 99

Investitura.

Si vassallus non acceperit investituram, postquam feudum sibi delatum est, feudi privationis pœnam incurrit: c. 198. n. 1. p. 70

Irregularitas.

Qui existens in statu laicali incidit in irregularitatem

& Verborum.

rem, si velit beneficium obtinere, tenetur habere dispensationem super tali irregularitate: c. 174. n. 1. p. 122

Clericus in factis Ordinibus constitutus, si neminem occiderit, aut mutilaverit in bello, non efficitur irregularis: ibid. n. 8. p. 123

Clericus assistens bello iusto non fit irregularis, si non deformet, aut occidat, secus est si bellum esset iniustum: n. 9. ibid.

Ampliat ut procedat, quamvis plures in conflictu mortui fuerint, si ipse non occiderit, vel mutilaverit: n. 10. ibid.

Irregularitas privat ipso iure à beneficiis obinendis, sed non obrentis: c. 185. n. 17. p. 143

Iuramentum.

De iuramento fidelitatis, & subjectionis, remissive: c. 124. n. 17. p. 9

Iuramentum de non nominando alium quàm præsentatum, reddit novam præsentationem invalidam, etiam collatore ignorante factam: c. 157. num. 48. p. 82

Iurisdictio.

Concessa Capitulo nominatione Bajuli, non fit præjudicium iurisdictioni universali Episcopi, sed concessa tantum censetur iurisdictioni passiva: c. 176. n. 3. & 8. p. 126

Iurisdictioni passiva duntaxat censetur Capitulo concessa, non obstante facultate nominandi Bajulum, quando constitutio illius spectat ad Episcopum: n. 4. ibid.

Qui non habet facultatem deputandi Iudicem, seu Potestatem, non habet iurisdictionem activam: n. 5. ibid.

Iurisdictioni inhæret personis, & personatum est; in territorio autem consideratur tanquam nebula supra paludem: n. 6. ibid.

Iurisdictioni potest esse separata à territorio: n. 7. ibid.

Dominium Civitatis potest esse unius, & iurisdictioni alterius: ibid. n. 9. p. 127

Vnus potest habere iurisdictionem in aliquo loco quoad aliquam speciem, alius autem quoad alias: n. 10. ibid.

Quando Imperator, aut Princeps habet iurisdictionem tempore concessionis in aliqua civitate, vel loco; concedendo civitatem, censetur etiam concessisse iurisdictionem: n. 11. ibid.

Concessio Principis multò magis comprehendit iurisdictionem, quando facta est cum clausulis amplissimis: n. 13. p. 127

Ius ad rem.

Ius ad rem, & ius in re, quid sit, & quomodo inter se differant: c. 189. n. 1. p. 149

Ius ad rem facilius amittitur, illique facilius derogatur quàm ius in re: ibid. n. 2. p. 150

Non censetur derogatum iuri ad rem per posteriorem concessionem, nisi de eo fiat expressa mentio: n. 3. ibid.

Ius ad rem acquiritur per electionem, etiam non acceptatam: n. 5. ibid.

Ius ad rem non acquiritur per postulationem, & quid sit postulatio: n. 7. ibid.

Ius ad rem acquiritur per præsentationem patroni, tam laici quàm Ecclesiastici: n. 8. ibid.

Ius ad rem competit absentis, cui facta fuit collatio beneficii, si illud nondum accepit: ibid. n. 19. p. 151

Ius ad rem variis modis acquiritur, de quibus remissive: ibid. n. 20. & 23. p. 151

Ius ad rem acquiritur per optionem, per reservationem factam à Papa in favorem certæ personæ: c. 157. n. 17. p. 143

Sanlegerii Tom. II. Pars I.

næ, per regressum ob non solutionem pensionis; & per accessum & regressum ad beneficium; & quid sit accessus, & regressus, remissive: n. 21. ib. Per mandatum de providendo acquiritur ius ad rem antequam mandati executio facta fuerit: n. 22. ibid.

Iuri ad rem censetur renunciatum per adaptionem alterius beneficii incompatibilis, etiam si non sit Curatum, Dignitas, vel peronatus: n. 24. ibid. Per adaptionem iuris ad rem in aliquo beneficio, non vacat ius in re alicui competens super alio beneficio prius obrento, nisi post adeptam pacificam possessionem secundi: n. 25. ibid.

Ius Cappæ.

Pro fabrica, & ornamentis Ecclesiæ, & iure Cappæ, quod pro illis solvitur, quilibet particularis agere potest: c. 127. n. 12. p. 15

Ius conferendi.

Quod beneficio annexum est, pertinet ad eum qui solum mandatum fecit ad resignandum: c. 188. n. 5. p. 148

Ius eligendi.

Ius eligendi, cum sit spirituale, laicis competere potest: c. 193. n. 7. p. 160

Ius nominandi.

Si quis habeat ius nominandi tres, vel quatuor, ex quibus Patronus teneatur unum præsentare, ius patronatus est laicale, si nominans sit laicus, quamvis præsentans sit Ecclesiasticus: c. 195. num. 11. p. 165

Ius patronatus.

Acquiritur ex ædificatione Ecclesiæ, statim ubi incipit ædificari: c. 144. n. 3. p. 48

In iure patronatus succedunt descendentes per prius, & collaterales per posterius, quando sui sunt vocati: c. 144. n. 15. p. 49

Fallit, si cum dictione *suos*, adjecta sit dictio, *heredes*: n. 16. ibid.

Qui paternam repudiavit hereditatem, non admittitur ad præsentandum in iure patronatus hereditario, vel mixto: c. 158. n. 8. p. 87

Si fundator singulis de familia ius reservavit distributive, tunc multò magis in iure patronatus succeditur in capita: c. 157. n. 3. p. 77

In iure patronatus hereditario plures hæredes succedunt in stirpes, in gentilitio verò succeditur in capita: n. 4. ibid. Quod tamen melius explicatur numeris sequentibus, maxime n. 8. ubi ostenditur quod in certis casibus etiam in hereditario, vel mixto succeditur in capita. ibid.

Plures hæredes immediati succedunt in capita in iure patronatus hereditario: c. 157. n. 9. p. 78

Præjudicatur in iure patronatus, etiam gentilitio, sequentibus gradibus, per primum acquirentem, secus est, si agatur de iure patronatus gentilitio antiquo: c. 144. n. 14. p. 49

In iure patronatus hereditario præjudicari potest sequentibus hæredibus: n. 19. ibid.

Ius patronatus non potest transferri in extraneos, si fundator illud sibi reservaverit, & suis filiis masculis: c. 157. n. 31. p. 79

Non potest transferri in alium, nisi interveniat consensus Ordinarii: ibid. n. 71. p. 41

Ius patronatus est Ecclesiasticum, si donatio facta fuerit de bonis Ecclesiæ, quamvis fundator sit laicus: c. 193. n. 6. p. 160

In iure patronatus remanet laicale, si patronus laicus concesserit Ecclesiæ solum ius præsentandi, reservato sibi iure patronatus: c. 195. n. 10. p. 165

Si nominans sit laicus, & præsentans Ecclesiasticus, R 3

Index Rerum,

Auctus, utrum iurispatronatus sit laicale: cap. 195.
 n. 11. 12. & 13. ibid.
 Iurispatronatus praesumitur potius hereditarium
 quam gentilicium: c. 157. n. 1. p. 77.
 Si reservatum fuerit pro successoribus, vel pro hære-
 dibus & successoribus, est hereditarium, etiam ad-
 jecta dictione, *in perpetuum*. *ibid.* num. 16. 17. &
 18. p. 78
 Sed si cum dictione, *descendentes*, adjecta fuerit
 dictio, *successores*, est mixtum: n. 19. ibid.
 Facta mentione lineæ masculinæ, vel descenden-
 tium ex genere fundatoris, & similibus, utrum
 iurispatronatus sit familiaris: *ibid.* n. 20. p. 79
 Clausula *pro filiis & descendibus*, utrum faciat
 iurispatronatus mixtum: c. 157. n. 30. ibid.
 Iurispatronatus est familiaris, seu Gentilicium, quan-
 do fundator illud reservavit pro suis omnibus
 presentibus, & ex proprio suorum corpore de-
 scendentibus: *ibid.* n. 2. p. 77
 Inutilis est quaestio iurispatronatus hereditarii, vel
 mixti, quoad voces; quando agitur de patronis
 primi gradus: *ibid.* n. 6. p. 78
 Et super hoc explicatur doctrina Gratiani *cap.*
 521. *num.* 13. ibid.
 Hæredes Patroni succedunt in capita, si sint hæ-
 redes immediati: c. 157. n. 9. p. 78
 Observantia multum potest ad dignoscendum utrum
 iurispatronatus sit agnaticum, vel hereditarium;
 quia si praesentantur consanguinei, exclusis hæ-
 redibus, dicitur agnaticum: cap. 144. num. 17.
 — p. 49.
 Item si voces admixtae fuerint in capita, praesumi-
 tur familiaris: *ibid.* n. 17. p. 49. & cap. 157. n. 42.
 43. & 44. p. 81
 Observantia longissimi temporis derogat fundatio-
 ni, vel testamento contrario: c. 157. n. 45. p. 81
 Observantia non potest deduci ex mandato, quod
 non fuit observatum, & effectuum: n. 73. p. 85
 Hæredes patroni, eo ipso quod praesentantur, cen-
 sentur illius hereditatem adivisse: n. 62. p. 83
 Hæres hereditatem semel aditam repudiando, re-
 manet nihilominus hæres. n. 63. ibid.
 Maxime quando agitur de administratoribus ope-
 ris pii, qui non possunt hereditatem semel adita-
 tam repudiare sine solemnitatibus: *ibid.* n. 64. p. 83
 Proximior in gradu remotiorem excludit in iure-
 patronatus hereditario: c. 156. n. 12. p. 78
 Proximioribus vocatis, inspicitur proximitas res-
 pectu ultimi possessoris: *ibid.* n. 21. p. 79
 Senioribus vocatis, sola majoritas ætatis attenditur
 in iurispatronatus: cap. 157. n. 23. ibid.
 Et mortuo seniore vocato, jus transit ad alium
 ætate majorem, quamvis sit alterius lineæ: nume-
 ro 27. ibid.
 Familia tam effectiva, quam contentiva, censetur
 vocata in iurispatronatus, nisi adsint dictiones re-
 strictivæ: cap. 157. n. 24. & 25. ibid.
 Et quid si vocata fuerit linea: n. 26. ibid.
 Linea vel familia finita, iurispatronatus efficitur hæ-
 reditarius: n. 21. ibid.
 Et deficiente una linea, admittitur alia: *ibid.* n. 37.
 & 39. p. 80
 Utrum iurispatronatus possit esse hereditarium quo-
 ad unum, & agnaticum quoad alium: cap. 157.
 n. 38. ibid.
 Mentio masculorum respicit potius sexum, quam
 agnationem: n. 42. ibid.
 Utrum feminae cum masculis succedant in iurepa-
 tronatus, maxime stante statuto exclusivo femi-
 ninarum: n. 33. & 36. ibid.

Masculis taxativè vocatis, utrum admittantur fe-
 minae, an verò Ecclesia acquirat libertatem: *ibid.*
ibid.
 Nepotes utrum succedant in iurispatronatus, quan-
 do dispositio habuit locum in filiis: c. 157. n. 11.
 p. 78
 Nepos succedit repræsentativè cum patruo in iure-
 patronatus, sed repræsentatio cessat in colla-
 talibus ulterioris gradus: n. 13. & 14. ibid.
 Nomine proprio vocati admittuntur aequaliter in
 iurispatronatus: cap. 157. n. 75. p. 79
 Voces plures qui habet, instituendus est in benefi-
 cio patronato: *ibid.* n. 69. p. 81
 Nominatis quinque patronis, quilibet ex illis con-
 stituit unam vocem; & vox trium, seu des-
 cendentium ex tribus, prævalet voci descenden-
 tium ex duobus, quamvis essent plures nomen-
 tati: *ibid.* n. 5. p. 77
 Quando dubitatur de natura iurispatronatus, utrum
 per recurrendum est ad primas voces: cap. 157.
 n. 10. p. 78
 Nominatus nomine proprio tantum habet vocem
 quantam plures nominati nomine collectivè reco-
 gunt: c. 157. n. 40. p. 81
 Major pars unius vocis eandem habet potestatem
 quam una vox integra: *ibid.* n. 76. p. 81
 Qui habet medietatem vocum cum derogatione
 Apostolica, instituendus est: n. 77. ibid.
 Iurispatronatus competit Domino Baroni Abbati in
 Ecclesia illius loci, ex privilegio: cap. 154. n. 1.
 p. 157
 Iurispatronatus quod ex privilegio competit, immo
 Pontifex derogare solet: n. 21. *Quæstio* de
 iurispatronatus improprium: n. 5. p. 78
 Ampliatur, etiam si in privilegio dictum fuerit,
 quod esset ejusdem potentia, ac si esset heredi-
 tationis: n. 6. ibid.
 Iurispatronatus separari debet à jure praesentandi
 n. 4. ibid.
 Et iurispatronatus ex privilegio, potius spectat
 jus praesentandi: num. 3. p. 79
 Ampliatur, etiam si dictum fuisset in privilegio
 quod esset instar iurispatronatus Regum: n. 5.
 p. 158.
 Fallit, nisi concessio esset ex causa onerosa.
 Iurispatronatus ex privilegio non derogatur, si
 dictum fuerit cum fundatione: n. 8. ibid.
 Specialis derogatio requiritur in iurispatronatus
 quod pro se habet voluntatem testatoris: n. 11.
 Iurispatronatus non competit laico fundatori de
 Regularis, nisi accedat privilegium Summi Pon-
 tificis: n. 9. ibid.
 Probato jure patronatus, seu servitute beneficii
 praesumitur quod sit ex fundatione: n. 22. ibid.
 Iurispatronatus, quod probatur ex temporis longi-
 tudinis diuturnitate, praesumitur quod sit ex funda-
 tione, vel dotatione: n. 13. & 18. p. 158. & 159
 In Gallia non admittitur derogatio iurispatronatus
 ex privilegio, nec in Hispania: n. 15. & 17. ibid.
 Si Papa derogaverit juri patronatus ex privilegio
 & patronus intra quatuor menses non reclamaverit,
 derogatio remanet valida: n. 16. p. 159
Jus praesentandi.
 Jus praesentandi ratione subjectionis, quomodo
 differat à jure praesentandi ratione iurispatronatus:
 cap. 187. n. 8. p. 141
Jus quaestum
 Ex praesentatione patroni Ecclesiastici, est potius
 jure quaesito ex persona patroni laici: cap. 189. n. 9.
p. 159
Ampliatum

& Verborum.

Ampliatur, etiam si presentatio non fuerit admiffa
ab eo qui instituere potest: n. 10. *ibid.*
Intellige, quando presentatus habet numerum vo-
cum requisitum pro institutione: n. 11. *ibid.*

L

Laudemium.

Laudemium non debetur ex alienatione neces-
saria: cap. 137. n. 12. *p. 35*

Legalis escheuta,

Si fuerit reservata in renunciatione filiae monaste-
rii ingredientis, aperit illi viam ad successio-
nem ab intestato: cap. 143. numero 10. & 14.
p. 47. & 48

Si filia renuntiaverit in ingressu monasterii, salva
legali escheuta, non tamen admittitur ad successio-
nem, quando extant fratres: *ibid.* n. 11. *p. 47*

Excluduntur tamen per illam clausulam Collate-
rales: *ibid.* n. 15. *p. 48*

Intellige in successione ab intestato: *cod.* n. *ibid.*

Legatio.

Observantia Legationis probat quid sit in facultate
conferendi beneficia comprehensum: c. 152.
n. 22. *p. 62*

Legatus

Potest unire beneficia non adhibito consensu Pa-
troni Ecclesiastici: cap. 244. n. 13. *p. 49*

Legatus Avenionensis potest derogare regulis Can-
cellariarum: cap. 152. n. 3. *p. 61*

Et conferre omnia cuiuscumque generis beneficia:
ibid. n. 1. *p. 60*

Et eadem facultas concessa est Vicelegato: n. 2. *ib.*
& cap. 200. n. 11. *p. 175*

Conferre etiam primas Dignitates post Pontificalem
in Cathedralibus Ecclesiis: *ibid.* n. 5. *p. 61*

Legatus verò & propriè est collator ordinatus: cap.
152. n. 9. *p. 61* & cap. 200. n. 4 & 6. *p. 175*

Legatus, aut Vicelegatus Avenionensis conferre po-
test beneficia duplici reservatione reservata: *ibid.*
n. 12. & 15. *p. 61* & cap. 200. n. 23. *p. 178*

Legatus habet à jure facultatem conferendi bene-
ficia: n. 14. *p. 61*

Legatus non potest admittere resignationes in fa-
vorem: & si illas admittat, resignans perdit titu-
lum & possessionem, si deventum fuerit ad tra-
ditionem & possessionem resignatarii: cap. 160.
num. 18. *p. 92*

Legatus Avenionensis derogat regulæ de infirmis:
imò secundum aliquos derogare tenetur, si fue-
rit requisitus: cap. 169. n. 15. *p. 113*

Papa censetur dedisse Legato suo facultatem con-
ferendi beneficia, eodem modo quo ipse factu-
rus esset: cap. 170. n. 16. *p. 115*

Legatus potest exercere jurisdictionem volunta-
riam, & dispensare in illa personam alterius pro-
vinciæ: cap. 200. n. 7. *p. 175*

Non tamen potest citare de una provincia ad aliam
quando Provinciæ sunt sub diversis principibus:
n. 9. *ibid.*

Et citando in Gallia tenetur servare dietas, & alia,
de quibus in Concordatis: n. 8. *ibid.*

Et potest absolvere excommunicatum extra provin-
ciam: n. 10. *ibid.*

Dummodo sit subditus suæ jurisdictioni. *ibid.*

Legati de latere, missi, vel nati, quomodo inter se
differant: n. 1. *p. 174*

Appellatione Legati continentur etiam nati, vel
missi: n. 2. *p. 175*

Legatus missus à Papa, seu Nuncius, mortuo Pa-
pa, remanet Legatus Sedis Apostolicæ, & fu-
turi Pontificis: c. 200. n. 3. *ibid.*

Protonotarii creati à Legato æquiparantur creatis
à summo Pontifice: Et utrum gaudeant privile-
giis ante acceptationem: *ibid.* n. 14. *p. 176*

Legatus, vel Vicelegatus Avenionensis est Vica-
rius summi Pontificis: Et ea ratione possunt
multa ad quæ eorum facultas non extenderetur,
ibid. n. 15. *p. 177*

Legatus potest unire & erigere Ecclesias in Colle-
giatas: n. 16. *ibid.*

Potest conferre devoluta, etiam si devolutio proce-
serit ex propria illius negligentia: d. cap. 200.
n. 17. *ibid.*

Legatus Cardinalis potest beneficia suppressere:
n. 18. *ibid.*

Legatus à latere potest conferre de jure beneficia
juris patronatus Clericorum; non tamen juris-
patronatus mixti: n. 19. *ibid.*

Legati missi, vel nati, non derogant patronatui Ec-
clesiastico, nec beneficia conferunt, nisi hoc sibi
concedatur in facultatibus: n. 20. *ibid.*

Legatus de latere derogat juri patronatus ex privi-
legio: n. 21. *ibid.*

Legatus Avenionensis potest commendare benefi-
cia, & pensiones reservare, & alia facere vigore
facultatum, quæ aliis ipsi non essent permittenda:
n. 24. *p. 178*

Facultates Legati dependent ex tenore concessio-
num sibi factarum per summos Pontifices: n. 12.
p. 176

Facultates Legationis Avenionensis approbantur
per Rotam Romanam: n. 22. *p. 178*

Reservatio beneficiorum familiarium Papæ, & Car-
dinalium in facultatibus Legationis, quomodo
intelligatur: n. 25. *ibid.*

Legatus utrum aliquid possit contra dispositionem
juris communis: post n. 25. *ibid.*

Legatus de jure communi quid possit dispensare
circa illegitimos: cap. 200. num. 26. & 27. *p. 178*
& 179

Quomodo Legatus possit dispensare super jura-
mento: n. 28. *p. 179*

Licentia testandi concessa à Legato, quæ bona com-
prehendat: n. 29. *p. 180*

In Gallia non admittitur licentia testandi concessa
Monachis per Sedem Apostolicam: d. cap. 200.
n. 30. *ibid.*

Restitutiones adversus infamiam, vel dispensationes
cum illegitimis, non profunt in Gallia, nisi quoad
spiritualia, si factæ fuerint per Legatum: *ibid.* n. 31.
& 32. *p. 175* & 180

De dispensatione super triplici apostasia: n. 33. *p. 180*

Facultas promovendi extra tempora, vel non ser-
vatis interstitiis, utrum sortiatur effectum, finita
Legatione: n. 34. *p. 181*

Utrum autem sit valida claspso triennio, n. 35. 36.
& 37. *ibid.*

Quomodo Legatus possit cognoscere de causis
commisiss per summum Pontificem: n. 38. *ibid.*

Legatus de jure non potest committere causas sine
strepitu, & figura judicii, sed tantum vigore fa-
cultatum: n. 39. *p. 182*

Qua forma interponi debeat appellatio ad Vicele-
gatum, vel Legatum à decretis Delegati Aposto-
licis: n. 40. *ibid.*

A decreto ipsius Legati, vel Vicelegati, ad eundem
recutitur potest tanquam ad Iudicem ad quem:
n. 41. *ibid.*

Causæ ad forum Ecclesiasticum pertinentes, re-
mittendæ

Index Rerum,

- mittendæ sunt per Legatum, vel Vicelegatum, nisi tamen ageretur de pupillis & miserabilibus personis: n. 42. & 43. ibid.
- Quid possit Legatus ex facultate Majoris Pœnitentiarum sibi concessa: num. 44. ibid.
- Legatus Avenionensis non potest creare Doctores in præjudicium Universitatis Avenionensis: Et Doctores, Magistri, vel Baccalarei per illum creati, no acquirunt gradum, nec Dignitatem, vigore Bullæ Clementis VII. sub anno 1531. relaxat. ibid. & p. 185
- Legatus vel Vicelegatus Avenionensis habet facultatem,
1. Commendandi beneficia, n. 13. p. 176. & seqq. ibid.
 2. Concedendi confessionale. ibid.
 3. Absolvendi super irregularitatibus. ibid.
 4. Concedendi licentiam ad studium. ibid.
 5. Creandi Protonotarios. ibid.
 6. Legationis ad Angliam. ibid.
 7. Disponendi de beneficiis suorum familiarium. ibid.
 8. Legationis ad Scotiam. ibid.
 9. Dispensat à residentia. ibid.
 10. Habet limites declaratos. ibid.
 11. Potest unite beneficia. p. 177.
 12. Conferre quæcumque beneficia, etiam reservatione. ibid.
 13. Admittere, quascumque resignationes, etiam cum reservatione pensionis. ibid.
 14. Concedit clausulas *absolutionis*, & *Pro expressis*, &c. p. 178
 15. Dispensat ad duo, vel tria incompatibilia, vel duo sub eodem texto. ibid.
 16. Dispensat super defectu ætatis: ibid. p. 179
 17. Dispensat ad tria incompatibilia. ibid.
 18. & 19. Dispensat super defectu natalium. ibid.
 20. Dispensat super incompatibilitate, scilicet in claustralibus; similibus, vel dissimilibus. ibid.
 21. Dispensat cum Regularibus ad beneficia. ib.
 22. Absolvit à perjurio incurso. ibid.
 23. Dispensat super ætate ad Ordines, beneficia, & Dignitates. ibid.
 24. Dispensat cum non patronis intra tempus. ibid.
 25. Concedit Altare portatile. p. 180
 26. Dispensat in gradibus consanguinitatis, vel affinitatis, & aliis impedimentis. ibid.
 27. Conciliat, & consecrat Ecclesias. ibid.
 28. Absolvit percussorem Clericorum. ibid.
 29. Dispensat de non promovendo. ibid.
 30. Concedit licentias testandi. ibid.
 31. Absolvit apostatas. ibid.
 32. Dat facultatem transferendi de Ordine ad Ordinem. ibid.
 33. Audiendi Confessiones. ibid.
 34. Relaxat vota peregrinationis. ibid.
 35. Suspendit interdictum. p. 181
 36. Dispensat super simonia, & fructibus male perceptis. ibid.
 37. Potest uti facultatibus extra limites Legationis in casibus ibi expressis. ibid.
 38. Dispensat cum corpore viriatis. ibid.
 39. Concedit extra tempora, & non servatis interstitiis promovendi. ibid.
 40. Habet amplissimam facultatem in judicialibus. ibid.
 41. Absolvit non recitantes horas Canonicas. pag. 182
 42. Absolvit à voto, & perjurio. ibid.
 43. Relaxat juramenta Principum pro pace tra-

&anda.

44. Suspenditur causæ ejus familiarium. ibid.
45. Compellitur colle&tores. ibid.
46. Erigit Ecclesias. ibid.
47. Absolvit à pœnis Bullæ *Cane Domini*. ibid.
48. Habet facultatem Majoris pœnitentiarum. ibid.
49. Habet facultatem creandi Doctores: sed hæc revocata est per Clementem VII. ibid.
50. Conferre beneficia suorum familiarium. p. 184
51. Concedit insignia Pontificalia. ibid.
52. Dispensat cum male promotis. ibid.
53. A censuris incurfis ob sententiam sanguinis. ibid.
54. & 55. Absolvit hæreticos, incendiarios, falsarios, & similes. ibid.
56. Potest subdelegare vices suas. ibid.
57. Visitat per Vicarium. ibid.
58. Creat Comites Palatinos. ibid.
59. Concedit facultatem alienandi, si in evidentiæ &c. ibid.
60. Concedit Indulgentias. ibid.
61. Relaxat Interdictum. ibid.
62. Dat facultatem mulieribus intrandi monasteria. p. 185
63. Concedit officia Tabellionatus. ibid.
64. Potest exire à Legatione, & reverti. ibid.
65. Visitat quascumque Ecclesias. ibid.
66. Dissolvit uniones. ibid.
67. Visitat Studia, & Collegia. ibid.
68. Absolvit ab hæresi. ibid.
69. Procedit contra hæreticos. ibid.
70. Dat plenariam indulgentiam in causis ecclesiæ. ibid.
71. Dat licentiam audiendi confessiones, & vendendi à quibuscumque casibus, & veniendi. ibid.
72. Super interdicto. ibid.
73. Contra usurarios. ibid.
74. Super beneficiis suorum familiarium. ibid.
75. Conferre beneficia familiarium. ibid.
76. Iterum super interdicto. ibid.
77. Creat Rectorem Comitatus, & detegat. ibid.

Legatum.

- Quando legato adjecta est conditio impossibilis, legatum est validum, si testator ignorat illam impossibilitatem: c. 175. n. 1.
- Legatum contrarium constitutionibus Regularis, dicitur impossibile impossibile: p. 186.
- Quando agitur de legato pio, conditio virginitatis non vitiat: n. 4.
- Quod explicatur sub trium casuum distinctione. n. 11.
- Legatum pium, & Legatum libertatis, æquiparatur: n. 2.
- Legatum pium, si non potest impleri juxta formam à testatore præscriptam, potest adimpleri per æquipollens: n. 9.
- Et ad alium usum similem, n. 10.
- Legatum pium consentiente hærede, commutari potest ad alium similem usum: n. 12.
- Non recedendo tamen quantum fieri potest à voluntate testatoris: n. 13.

Legitimatio.

- Liberis nascituris nocet legitimatio facta per scriptum Principis; sed non natis: cap. 16. num. 12.
- Nisi tamen liberi jam nati consentiant, quorum consensus debet adhiberi: n. 13.
- Prodest tamen illa Principis legitimatio quando

& Verborum.

honores, & statum; non tamen quoad successionem in præjudicium liberorum tunc natorum: n. 14. ibid.

Legitimitas non competit jus primogenituræ, etiam in præjudicium liberorum nasciturorum, non obstante Principis rescripto: c. 165. n. 15. p. 10; Qua cautela uti possit Pater, aliquid volens relinquere filiis suis illegitimis: n. 16. ibid.

Lex.

Si Principi ostendatur legis injustitia, non est ejus intentio quod lex observetur: c. 125. n. 14. p. 11

Legis institutio, & publicatio, quomodo inter se differant: n. 16. ibid.

Legis publicatio, & receptio, multum differunt: n. 17. p. 12.

Si lex non fuerit usu recepta, non est opus probare contrarium usum: n. 18. ibid.

Quando non constet de initio receptionis, non præsumitur quod lex fuerit usu recepta: n. 19. ibid.

Licentia.

Licentia verbis generalibus concessa non comprehendit personas, quarum expressio difficiliorem reddidisset concedentem: c. 154. n. 12. p. 67

Licentiæ concessio strictam admittit interpretationem, & regulari debet secundum mentem concedentis: c. 154. n. 14. p. 66

Matrimonium est nullum, si licentia à proprio Parocholo illud contrahendum concessa sit nulla: ibid. n. 2. p. 66.

Licentia Parochi dubia, & incerta, utrum suffragetur pro validitate matrimonii: n. 28. p. 68.

Licentia Parochi non valet, nisi concedatur antequam matrimonium celebretur: n. 36. ibid.

Lu, Litigiosum.

Litem simulatam confingens super beneficio, illo privari debet: cap. 135. n. 10. p. 31

Ampliatur, etiam si id fiat alia intentione, quam ut beneficium pensionem gravetur: n. 12. ibid.

Sed hæc pœna privationis non extenditur ad alia beneficia diversa: n. 12. ibid.

Imò quoad illud beneficium, circa quod simulata lis fuit introducta, non inducitur pœna privationis, nisi præcedente sententia declaratoria: n. 11. ib.

Lis finitur per renunciationem factam liti, & causæ: & potest Ordinarius conferre antequam Papa manum apposuerit: c. 163. n. 17. p. 99

Lis finitur per simplicem beneficii cessionem, vel dimissionem: n. 18. ibid.

Quid si in favorem tertii: n. 19. ibid.

Lite pendente inter duos præsentatos, Episcopus aliam præsentationem admittere non potest, nec conferre: cap. 172. n. 6. p. 119

Sed si lis pendeat inter patronos: beneficium non redditur propterea litigiosum: n. 7. p. 120

Litigiosa beneficia Ordinarii conferunt in Gallia: n. 8. ibid. & cap. 163. n. 9. p. 99

Lis quæ agitur inter alios non nocet colligantibus: c. 188. n. 14. p. 148

Litis eventus dubius debet probari, quando agitur de rescissione transactionis: cap. 199. n. 13. p. 172

Quando lis est inter duos collatores, non valet collatio in præjudicium illius, cui competit jus conferendi: c. 166. n. 12. p. 105

Per litem motam super possessorio ipsa possessio efficitur litigiosa: c. 163. n. 1. p. 98

Et ipsa possessio in aliam hoc casu transfertur non potest: n. 2. ibid.

Ipsam tamen beneficium non efficitur litigiosum, etiam si ageretur de possessorio adipiscenda: n. 3. & 15. ibid. & seq.

Litigiosa beneficia extra Galliam sunt reservata Sedis Apostolicæ: cap. 163. n. 4. p. 98

Litigiosi beneficii reservatio non habet locum, nisi lis sit super titulo: n. 5. ibid.

Lite pendente capta possessio est attentatoria: n. 6. p. 99.

Litigiosorum beneficiorum reservatio impropria est: n. 10. ibid.

Litigiosum dicitur beneficium quando quis subrogatur in lite, quia tunc lis adhuc durat: n. 19. ibid.

Littera.

Litteræ privatæ non excusant impertinentem beneficium viventis, propter suspicionem antedatæ: cap. 170. n. 11. p. 115

Litteratura.

Capacitas quoad litteraturam sufficit quod interveniat tempore examinis, licet non adesset tempore datæ: cap. 139. n. 25. p. 40.

M.

Magister.

Magister in Theologia dicitur ille, qui Doctoratus gradum assecutus est: c. 139. n. 15. p. 39

Mandatum.

Mandatum ad resignandum est invalidum, quando nomen procuratoris est diversum in extractu ab eo quod reperitur in originali: c. 178. n. 1. p. 130

Revocatio mandati sufficit quod notificetur Tabellioni, qui non potest postea copiam expedire; aliàs incidit in crimen falsi: n. 2. ibid.

Revocato legitime mandato, resignatio subsecuta nulla est: n. 3. ibid.

Mandatum ad resignandum in Gallia non valet, nisi redigatur in scripturam, juxta formam Ordinationis Regiæ: n. 9. p. 191

Et notarius tenetur custodire originale illius ex Ordinatione Regiæ, sub pœna falsi: n. 11. ibid.

Solum mandatum ad resignandum, nisi aliud sequatur, non privat possessione: c. 188. n. 4. p. 148

Nec impedit perceptionem fructuum beneficii: n. 6. ibid.

Sicut mandatum solum ad præsentandum non effectuat, non est alicuius considerationis: cap. 159. n. 18. p. 93

Mandati revocatio quomodo intimari debeat: cap. 145. n. 9. p. 50

Manualia.

Beneficia manualia possunt concedi ad vitam per summum Pontificem, cum derogationibus oportunitis: c. 127. n. 8. p. 15

Manualis beneficii possessor removeri potest ad libitum, cessante dolo: n. 3. ibid.

Sed in Gallia non removetur sine causa: n. 2. ibid.

Manutentio.

In quasi possessione juris conferendi, non datur manutentio adversus eum, qui probavit antecedentem statum contrarium: c. 166. n. 13. p. 105

Manutentio dari debet possessori, pendente lite super regularitate beneficii, nisi evidenter constet de anteriori statu contrario: n. 25. & 26. p. 106

Et super hoc explicatur decisio 287. Seraphin. n. 27. ibid.

Matrimonium.

Matrimonium putativum facit ut liberi sint legitimi, propter bonam fidem conjugum, seu alterius ipsorum: c. 147. n. 1. p. 53

In matrimonio libertas conjugum est maxime necessaria: n. 7. ibid.

Sententia

Index Rerum,

Sententia lata in causa matrimoniali semper retrahari potest, non per viam appellationis, si lapsa sint tempora; sed per viam querelæ: n. 3. *ibid.*
 Matrimonii nullitas in controversiam deducta, recipit probationem ex adminiculis: cap. 154. n. 13. p. 67
 Matrimonium, nullis præcedentibus proclamationibus celebratum, licet non reddatur nullum, tamen infervit pro adminiculo nullitatis: n. 14. *ibid.*
 Inæqualitas conditionum præbet aliud adminiculum nullitatis matrimonii: n. 15. *ibid.*
 Matrimonii clādestinitas probatur per exclusionem affinium, & domesticorum: n. 16. *ibid.*
 Et aliæ conjecturæ afferuntur: n. 19. 20. 21. 22. 23. & 24. *ibid.* & p. 68
 Matrimonii nulliter contracti ratificatio valet ut ex nunc, ideo requirit reiterationem solemnitatum: cap. 154. n. 26. p. 68
 Matrimonium in Gallia Principes sine consensu Regis non contrahunt: n. 25. *ibid.*
 Licentia ad matrimonium per dolum obventa, perinde est ac si nulla obventa fuisset: n. 27. *ibid.*
 Matrimonium mutuo consensu contractum juxta formam in dispensatione præscriptam, est validum: n. 39. p. 69
 Matrimonii probatio fieri potest per testes: n. 43. *ibid.*
 Præsentia fortuita Parochi, vel Episcopi sufficit pro validitate matrimonii: n. 44. p. 70
 Parentibus licitum est liberis suasionibus incitare ad matrimonium: n. 50. *ibid.*
 Matrimonia præsumpta hodie non admittuntur, nec etiam in Gallia: cap. 165. n. 1. p. 102
 Si de mulieris voluntate quoad matrimonium contrahendum dubitetur, reponenda est in loco ruto; sed facta declaratione voluntatis, non est amplius detinenda in sequestro: n. 4. *ibid.*
 Matrimonium contrahendum unius testis depositio de impedimento retardat: n. 5. *ibid.*
 Index tamen debet habere respectum ad personam & interesse testis: n. 6. p. 103
 Matrimonium inter Catholicum & hæreticum valet; sed sic contrahentes regulariter peccant mortaliter: cap. 182. n. 1. p. 137
 Quid de matrimonio contracto cum infideli, vel apostata à fide: n. 2. *ibid.*
 Matrimonii impedimentum dirimens nullus Prælatus summo Pontifice inferior decernere potest: num. 8. p. 138
 Potest tamen ipse, vel Parochus ex causa matrimonium suspendere ad tempus: n. 9. *ibid.*
 Matrimonium contractum in spiritum inhibitionis Episcopi, est validum, sed contrahentes incurrun pœnam separationis ad tempus: num. 10. *ibid.*
 Nisi adsit periculum incontinentiæ: n. 11. *ibid.*
 Cessat tamen pœna propter ignorantiam: num. 12. *ibid.*
 Matrimonium contractum in præjudicium litis pendentis super impedimento dirimenti, aut etiam pendente appellatione, est nullum: n. 13. *ibid.*
 Pactum matrimonii, quod liberi educari debeant in heresi, est impium & illicitum: n. 6. *ibid.*
 Promissio matrimonii, subsecuta copulâ, non transit in verum matrimonium hodiernis temporibus: cap. 184. n. 2. p. 141
 Qui promissit matrimonium non impeditur contrahere cum alia: & si secuta fuerit de floratio, non potest cogi præcisè ad ducendum, sed tantum

ut docet, aut ducat: n. 5. *ibid.*
 Matrimonia coacta infelices ut plurimum exitu fortiuntur: n. 4. *ibid.*
 Per matrimonium beneficia amittuntur: cap. 196. num. 10. p. 166
Metus.
 Metum non sufficit probare in genere, sed probandus est in specie respectu illius actus de quo disceptatur: cap. 145. num. 8. p. 50. & cap. 194. n. 49. p. 174
 Metus resignationis factæ in carcere, purgatur per novum instrumentum factum in plena libertate: cap. 145. n. 8. p. 50
 Metus probatur ex verisimilitudine: cap. 147. n. 1. & 11. p. 53. & 54. & C. 154. n. 17. p. 55
 Metus illatus per Patrem facilius probatur: cap. 147. n. 9. p. 55
 Et in hac probatione multum valet Iudicium arbitrium: num. 10. *ibid.*
 Protestationes non probant metum, sed corroborant probationes metus: num. 13. p. 54
 Si tamen fiat protestatio in præsentia partis, probatur metus, & matrimonium redditur nullum: num. 14. *ibid.*
 Idem, si in absentia partis, si ad ejus notitiam devenit: n. 15. *ibid.*
 Multoque magis si in ipso actu matrimonii: n. 16. *ibid.*
 Metus probatio resultat ex pluribus conjecturis, veluti ex inæquali personarum conditione, domesticorum & affinium exclusione, inania destinatione, & aliis de quibus in cap. 147. n. 1. & sequentibus usque ad 24. p. 54
 Metus non probatur per testes nullius conditionis: num. 48. p. 70
 Testis deponens de propria credulitate, non probat metum matrimonii: n. 51. *ibid.*
 Metus probationes ad irritandum matrimonium debent esse concludentes: n. 52. *ibid.*
 Et deponere de metu cadente in constantem ritum: *ibid.*
 Metus reverentialis solus non sufficit ad irritandum matrimonium: n. 53. *ibid.*
 Metus non probatur ex minis paternis, quando ter est benignæ naturæ: n. 54. *ibid.*
 In probatione metus qualitas etiam personarum patientis est consideranda: n. 55. *ibid.*
 Metus non probatur per famam, nisi concubitus requisitis ad probationem famæ: n. 58. p. 78
 Metus fama eliditur per testes deponentes de voluntate dicto cap. 154. n. 57. p. 57
 Metus probari debet habito respectu ad actus: n. 59. *ibid.*
 Reconciliatio subsecuta tollit præsumptionem, & levis dissidii: n. 60. *ibid.*
 Duobus testibus de metu deponentibus magis credi, quàm mille deponentibus de libera voluntate: quomodo intelligatur: n. 61. p. 78
 Metus præsumptus in matrimonio ex quibus evidenter datur: n. 62. p. 78
 Præsentia Episcopi, vel viri valde Religiosi, non liberat voluntatem contrahentium matrimonium: n. 63. *ibid.*
 Mulieri declarationi standum est, si dicat se non fuisse metu coactam ad contrahendum matrimonium: n. 64. *ibid.*
Miles, Militia.
 Inter milites, & personas militares, magna est infirmitas: cap. 154. n. 8. p. 50

& Verborum.

Militiæ Genetales Præfecti non veniunt sub apel-
lacione militum : n.7. ibid.
Militiæ faculari se adscribens privatur beneficiis :
c.174.n.12. p.123
Sed tamen verius est, non induci privationem per
solam descriptionem, nisi quis etiam militiam
actu exerceat : n.13. & 15. ibid.
Militia solo jure positivo Clericis interdicta est :
num.14. ibid.
Qui dicit, Clericum aliquem occidisse, vel mutilasse
exercendo militiam, tenetur illud probare :
n.11. ibid.

Mina.

Mina per patrem facta in absentia filii præsumun-
tur ad illius notitiam devenisse : c.147.n.12.p.54.

Missæ.

Missarum numerus ordinatus per testatorem debet
adimpleri si agatur de opulenta hæreditate : & si
salarium non sit sufficiens, debet augeri : c.162.
n.8. p.97
Idem quando talis est verisimilis voluntas funda-
toris : n.10. ibid.
Missarum reductionem hodie Ordinarii facere non
possunt, sed recurrendum est ad Papam : n.2.p.92
Sed si ageretur de Missis nondum acceptatis, solus
Episcopus reductionem facere potest : n.3.p.97.
Et ad quam summam reductio fieri possit : n.1.p.96
Missarum celebrandarum onus si fuerit reatum ad
personam, provius debet esse actu Sacerdos, se-
cus si ad beneficium : c.161.n.12. p.94.

Monachus.

Monachus translatus de consensu primi Monasterii
transfert secum bona sua : c.122.n.8. p.4
Monacho delata hæreditas statim ipso jure acqui-
ritur Monasterio : c.137.n.6. p.35
Monachus alicujus Monasterii deficientibus, pos-
sunt assumi ex alio monasterio, & in illorum de-
fectum faculares : c.181.n.15. p.136
Monachus si decedat extra claustra, spolia privati-
vè pertinent ad Cameram : c.197.n.2. p.168
Monachus si degat extra claustra cum licentia sui
Superioris, non eximitur ad obligationibus suæ
Religionis : n.4. ibid.
Monachi bona patrimonialia non subjacent spolio :
n.5. ibid.
Monacho delata hæreditas acquiritur ipso jure mo-
nasterio, quod potest intendere remedium legis fi-
nalis. Cod. de edit. diu. Adriani tollend. c.197.n.6.
& 7. ibid.
Bona relicta Monacho ante professionem, acqui-
runtur Monasterio, ipso proficiente, si de illis non
disposuerit : n.8. ibid.
In bonis maternis ex persona Monachi post profes-
sionem delatis succedit Monasterium, non ob-
stante legato quod Religiosus fecerat Monaste-
rio pro omnibus juribus : quia tale legatum non
debet intelligi factum animo compensandi cum
juribus postea delatis : c.197.n.9. ibid.
Monachus non potest obtinere licentiam dispo-
nendi, vel testandi in præjudicium juris quæsi-
ti Monasterio : n.13. p.169
Transactio facta per Monachum super bonis patri-
monialibus jam quæsitis Monasterio, non valet
sine consensu Monasterii : n.17. ibid.

Monasterium.

Monasterium si indigeat, illi consulendum est non
expectata omnimoda egestate : c.122.n.13. p.5
Monasterii indigentia consuli potest per totalem
illius translationem : n.14. ibid.
Sed tamen non ideo destrui debet : n.20. ibid.

Monasterium non admittitur ad fideicommissum,
quando testator locutus est de liberis ex proprio
corpore procreatis : c.142.n.3. p.44
Quidquid alii dixerint in contrarium : n.4. ibid.
Monasterium facilius admittitur durante vita Mo-
nachi : n.21. p.45
Vt Monasterium excludat substitutum, sufficit illud
esse capax successionis : n.5. p.44
Monasterio debetur legitima super bonis parentum
ex persona Monachi : c.143.n.1. & 5. p.47
Futuro Monasterio donatio fieri potest : c.144.n.2.
p.48.

Et fructus medii temporis convertendi sunt ad uti-
litatem Monasterii : n.7. p.49
In Monasterio Monialium non debet permitti pro-
spectus secularium ; secus in Monasterio viro-
rum vel in Collegio adolescentium : cap.146.
num.9. p.52

Neque via intermedia impedit quominus prohi-
beatur prospectus in Monasteria Monialium ;
num.13. ibid.

Monasterium reformatum manutenendum est in
possessione jurium, quæ illi comperebant ante
reformationem : c.183.n.4. p.139.

Monialis.

Monialis evocata ad secundum Monasterium, ad
exercendum aliquod officium, statim efficitur
Religiosa illius Monasterii : c.121.n.4. p.2
Monialium translatio conceditur absque spe re-
deundi ad primum Monasterium : n.6. ibid.
Potest tamen Monialis, vel Religiosa redire, ali-
quibus concurrentibus, de quibus n.7. ibid.
Moniales non possunt recipi ultra numerum pro-
portionatum ad redditus Monasterii ; sed tamen
contrarium servatur : c.122.n.1. & 3. p.4
Maximè si monialis congruam dotem acculerit : n.4.
ibid.

Moniales alendæ sunt ad ratam redituum Monaste-
rii, non autem ad ratam dotis : n.5. ibid.
Moniales veniunt appellatione pauperum ; & illis
potius quàm pauperibus subveniendum est :
n.10. ibid.

Monialis translata bona ad quem spectent : num.16.
p.5.

Monialis sine dote recepta non ideo ejicienda est
n.18. ibid.

Moniali ultimè receptæ cum dote nihil imputan-
dum est, si dos ejus consumpta fuerit : n.19. ib.

Monialibus victum proprio labore quarantibus,
potius quàm aliis, in pari causa, subveniendum
est : n.23. ibid.

Moniales sibi succurrere possunt ex opere manuali
in casum inopie Monasterii : n.22. ibid.

Monialibus si permittatur peculium separatum,
illud subjacet dispositioni Abbatis : n.24. ibid.

Monialibus egestate laborantibus Episcopus potest
adjudicare bona, quorum dominus ignoratur.
num.25. p.6

Aut etiam bona incerta, & malè ablata : n.26. ib.

Moniales gaudent beneficio cap. Odoardus, de solu-
tionibus, n.27. ibid.

Propinqui Monialium possunt cogi ad constitutio-
nem dotis, juxta consuetudinem loci, si jam dos
per eos non fuerit constituta : n.28. ibid.

Monialibus quibus ex causis permitti possit, ut
exeat à clausura : c.124.n.13. p.9

Et quid observetur in Gallia : n.14. ibid.

Monialis novitia quamvis exeat à clausura sine li-
centia, si redeat, non ex eo solo annullatur
professio : c.134.n.5. p.17

Novitia

Index Rerum,

Novitiæ monialium non ligantur constitutionibus loquentibus de clausura : n. 16. *ibid.*
 Monialis præsumitur prædilecta à Testatore, & monasterium ex ejus persona: c. 142. n. 6. p. 44
 Quia per professionem non amittit jura sanguinis: n. 7. *ibid.*
 Moniales difficilius possunt cogere vicinum ad reficiendum domum suam, quando vicinus illas prævenit: cap. 146. n. 8. p. 52
 Monialibus si concedatur Ecclesia, censetur illis concessa cura illi Ecclesie annexa: cap. 193. num. 2. p. 160.
 Monialibus si competat cura animarum, illa debet exerceri per presbyteros sæculares: n. 3. *ibid.*
 Moniales quæ sunt in quasi possessione nominandi Vicarios, in illa sunt manutenendæ: n. 4. *ibid.*
 Moniales habere possunt jus conferendi beneficia ex indulto Apostolico; alijs scemina sunt huius juris incapaces: n. 5. *ibid.*

Mora.

Mora non incurritur per eum, qui ignorat se esse debitorem: cap. 198. n. 16. p. 171
 ad Moræ purgationem vassallus admittitur antequam dominus illum in jus vocaverit: n. 5. p. 170

Mulieres

Sunt incapaces exercendi jurisdictionem: c. 124. n. 2. p. 8. Intellige ut n. 10. p. 9

N

Narrativa.

Narrativa non factæ professionis; probanda est ab eo, qui illam allegat, & quomodo probari possit: c. 196. n. 17. p. 167

Negativa.

Negativa probanda est ab eo, qui in ea ponit fundamentum suæ intentionis: c. 183. n. 8. p. 140
 Negativa non obtenet dispensationis, quomodo probari possit: cap. 196. n. 8. p. 145
 Et utrū sufficiat verificatio facta in registris Curia: n. 21 *ibid.*
 Negativa non factæ professionis solis præsumptionibus & conjecturis probatur: cap. 196. n. 18. p. 167

Nobiles.

Appellatione *Nobilium*, Duces, Comites, Marchiones, & principes in favorabilibus continentur, sed non in odiosis: cap. 154. n. 3. p. 63

Nomen, Nominatio.

Suppressio Nominis, & imminutio qualitatis personæ, producit errorem in causa finali concessionis, seu licentiæ datæ ad contrahendum: c. 154. n. 33. p. 68.
 Nominatio simplex, non facta Superiiori præsentatione, non adimit Patrono facultatem variandi: c. 159. n. 15. p. 89.
 Nominationis tempore incapax, sufficit quod sit capax tempore præsentationis: n. 16. *ibid.*
 Nominatio Vicarii perpetui, quæ spectat ad Dignitatem, cui cura animarum imminet, non debet dici competere ratione juris patronatus, sed potius ratione subjectionis: c. 187. n. 6. p. 146

Notarius.

Notarius in Gallia tenetur reservare originale mandati ad resignandum, nec potest illud partibus tradere, sub pœna falsi, ex constitutionibus Regiis: c. 178. n. 11. p. 131
 Notarius patriæ Linguae Occitanæ potest recipere instrumentum missionis in possessionem beneficii in patria Delphinatus, & c. contra, quia instru-

menta Norarii extra ressortum, saltem valent ut quam scriptura privata: c. 195. n. 6. p. 144

Notorium.

Ad hoc ut possessor lite pendente amoveatur, notorium illud dicitur, super quo nulla potest cadere dubitatio: c. 145. n. 4. p. 77
 Etiam in delictis Notoriis, ut quis prioretur possessione, requiritur sententia declaratoria facta num. 5. *ibid.*

Novitiatus, Novitii.

Annus novitiatus debet esse integer & continuus quando professio fit jure ordinario; secus si coram Commissariis à Papa deputatis ad colligenda beneficia regularia: cap. 196. num. 4. sequent.

Novitii possunt acquirere, & retinere pendente novitiatu beneficia secularia: n. 20. p. 147

Quid in Societate Iesu post vota biennii: n. 21. *ibid.*

Novitius Canonicus habet vocem in electionibus non tamen de necessitate vocandus est: n. 4. *ibid.*

Nullitas.

Nullum esse actum, vel non sortiri effectum, proinde est: c. 125. n. 20. p. 44

O

Observantia.

Observantia declarat constitutionem dubiam, nec opus est recurrere ad præsentationem: c. 131. n. 2. p. 21. & c. 176. n. 17. p. 157
 Observantia probat qualitatem jurisdictionis familiaris, si soli consanguinei ex causa huius præsentaverint: c. 144. n. 17. p. 43
 Observantia attendenda est, si dubitetur utrum patroni separatim, vel collegialiter præsentare debeant: c. 159. n. 2. p. 88.
 Observantia patriæ Comitatus Venetiarum, ubi vassalli solent moram celeri satisfactioe purgare, prodest vassallo justam excusationem habenti: c. 198. n. 17. p. 171
 Observantia transactionis longissimi temporis, ut transactio non indigeat justificatione, omnia solemniter gesta præsumantur: cap. num. 2. p. 14

Occultans.

Corpus defuncti occultantes puniuntur, et occultatio facta fuerit ab affinibus vel consanguineis prætendens ad beneficium: cap. n. 25. p. 141

Officium.

Quid fuit impeditus exercere Officium, potest ponere tempus sibi non incurrisse durante tempore impedimenti: c. 136. n. 1. p. 111
 Officialium appellatione non continentur Arcidiaconi: c. 154. n. 10. p. 87
 Officialium Camerae scientia præsumitur, quando omnes scripturas, & documenta habent præsentibus: c. 198. n. 6. p. 171
 Scientia Officialium habetur pro scientia Domini: n. 7. *ibid.*

Opinio.

Opinio Testatoris in explicando testamento debet prevalere, & habetur pro veritate: c. 175. n. 6. p. 139

Optio.

Ius optandi competit excommunicato, nisi tamen per optionem novus titulus, aut dignitas novè acquiratur: c. 126. n. 8. p. 39

Ordinarius.

Collator ordinarius non potest conferre beneficia regularia

& Verborum.

regularia administrationem habentia illis, qui
verè non sunt professi : cap. 196. n. 7. p. 166

Ordo.

Beneficium collatum illi qui non habet Ordinem
requisitum ex statuto Capituli, vacat ipso jure,
& statim impetrari potest : cap. 186. n. 1. p. 144

P

Papa.

Papa est Diœcesanus in Ecclesiis exemptis, &
soli Papæ subjectis : cap. 128. n. 2. p. 16

Parochia, Parochus.

Beneficium parochiale, & curatum inter se diffe-
runt : cap. 141. num. 3. p. 42

Et quid probandum sit ad hoc ut Ecclesia dicatur
parochialis : num. 4. ibid.

Omnis Ecclesia parochialis est curata, sed non è
contra : num. 6. ibid.

Parochialis probatur ex diuturna decimarum per-
ceptione, & ex pluribus antiquis enunciatis
instrumentis : n. 7. & 8. ibid.

Parochialis Ecclesiæ provilio sub qua forma fieri
debeat, juxta Concilium Tridentinum; id est
facto concursu : cap. 187. n. 2. p. 146

Qui tamen concursus non requiritur in provisioni-
bus factis in favorem, coram Papa; secus est in
Legatione, in qua non sunt resignationes in
favorem : n. 3. ibid.

Concursus desideratur etiam in Parochialibus exis-
tentibus de jure patronatus Ecclesiastico. n. 5.
ibid.

Parochi licentia data alteri Presbytero, ut assistat
matrimonio, debet esse expressa, nec sufficit taci-
ta : cap. 154. n. 31. p. 68

Et plura de tali licentia. ibid.

Parochus tenetur describere in libro omnia matri-
monia, sed tamen defectus illius annotationis
non est substantialis : cap. 154. n. 42. p. 69.

Parochus potest administrare Sacramenta suis sub-
ditis extra propriam diœcesim : n. 47. p. 70

Parochus tenetur ad residentiam, quamvis tres, vel
quatuor incolæ tantum in loco remanserint; secus
si omnes recesserint : cap. 168. n. 8. p. 110

Et si omnes recesserint, non tenetur promoveri in-
tra annum : num. 9. ibid.

Et illo casu tale beneficium non inducit incompati-
bilitatem : n. 10. ibid.

Patronus.

Patronus Ecclesiasticus præsentando indignum,
pro illa vice amittit jus præsentandi : cap. 130.
num. 4. p. 20

Si tamen plures sint patroni, illi tantum qui sunt
in culpa, privandi sunt : num. 9. ibid.

Patronus laicus potest cumulative alium præsentare,
quamvis jam præsentaverit non idoneum, dum-
modò defectus non sit in qualitate requisita ex
fondatione : n. 5. ibid. & cap. 138. n. 4. p. 37

Si præsentatus fuerit indignus indignitate crimino-
sa, etiam laicus Patronus privatur pro illa vice :
n. 6. p. 20. & cap. 138. n. 3. p. 37

Aut si præsentaverit scienter laicum ad beneficium:
n. 7. p. 20

Valida tamen est præsentatio facta sub conditione
obtinendæ dispensationis : n. 8. p. 20. & cap. 138.
num. 5. p. 37

Patronus laicus sibi præjudicat, si intra quadri-
mestre à die scientiæ non reclamaverit adversus
unionem, secundum aliquorum sententiam :
cap. 144. n. 1. p. 49

Sacilegerii Tom. II. Pars I.

Præsumitur, Papam minus voluisse nocere patro-
nis, quàm collatoribus ordinariis : cap. 163.
n. 13. p. 99

Patronis non præjudicat collatio beneficii facta
tanquam de libero, nisi datâ illorum scientiâ &
patientiâ : cap. 166. n. 8. p. 104

Patronis de jure patronatus contententibus, aut de
illius possessione, Episcopus providere potest;
nisi lis sit finita intra quadrimestre : cap. 172.
n. 4. p. 119

Patronus Ecclesiasticus si prævenit præsentando
formaliter, & illa præsentatio fuerit acceptata,
non potest postea superior beneficium conferre :
cap. 193. num. 10. p. 160

Patronus præsentans inhabilem, non privatur jure
præsentandi, adveniente novo genere vacatio-
nis : cap. 193. n. 8. p. 164

Patronus Ecclesiasticus non potest secundam præ-
sentationem facere, laicus verò potest, re integra,
intra quadrimestre : n. 9. ibid.

Pensio.

Pensionem collator inferior sine causa reservare
non potest : cap. 123. n. 9. p. 7

Reservatio pensionis pro persona nominanda, non
valet, nisi saltem in litteris persona exprimat :
num. 10. ibid.

Pensionis reservatio nulliter facta non reddit nul-
lam beneficii collationem : n. 11. ibid.

Differentia fieri debet inter pensionem impositam
super beneficio, & redditus seu pensiones domo-
rum, & similes fructus civiles, qui debentur pos-
sessori beneficii : cap. 164. n. 11. p. 101

Si præcedat generalis licentia Sedis Apostolicæ,
non requiritur specifica confirmatio pensionis
impositæ super beneficio : cap. 183. n. 2. p. 139

Amittuntur pensiones Ecclesiasticæ per matrimo-
nium, vel professionem, etiam si non habeant
aliquod onus spirituale annexum : cap. 196. n. 11.
p. 166

Pensio per professionem non amittitur, sed mona-
sterio acquiritur pro alimentis monachi, quando
fuit assignata pro aliquo servitio temporali : nu-
mero 12. ibid.

Potest summus Pontifex concedere, ut pensio per
professionem non amittatur : n. 13. ibid.

Pensiones quæ Religiosis per summum Pontificem
conceduntur, illis dantur duntaxat sub titulo ad-
ministrationis, & sub potestate Superioris ipso-
rum : num. 14. ibid.

Regularis dispensatus ad sæculare beneficium, po-
test illud resignare sub reservatione pensionis,
absque nova dispensatione : n. 16. p. 167

Pensionem super beneficiis tertii Papa concedit sub
certis conditionibus : cap. 180. n. 10. p. 134

Pensio quando amittitur propter assistentiam in
bello : cap. 174. n. 17. & 19. p. 124

Ex eo quod quis sit incapax ad pensiones, non se-
quitur quod sit incapax ad pensiones : n. 18. ibid.

Resignatarius cogitur ad solvendam resignanti pen-
sionem super beneficio curato impositam in Gal-
lia, quamvis aliqua nullitate laboret : cap. 139.
num. 5. p. 38

Permutatio.

Inter permutantes potest absque synonia metu in-
tervenire pactio præcedens super permutatione
facienda : cap. 135. n. 5. p. 11

Intellige hoc procedere, dummodò simul utraque
collatio expediantur. Et alia ad intellectum eo-
rum quæ supra, *part. 1. cap. 75. n. 8.* dicta sunt:
num. 6. ibid.

S Contra

Index Rerum,

Contractus *do ut des*, est illicitus in beneficalibus, etiam si deus spirituale pro spirituali: n.7. *ibid.*
 Regulariter omnia cujuscumque generis beneficia possunt permutari: cap.139.n.4. p.39
 Imputandum est illi, qui fuit negligens in adimplendo permutationem: n.12. *ibid.*
 Mortuo permutante intra viginti dies, ejus beneficium Ordinarius conferre potest uti vacans per obitum: cap.169.n.6. p.112
 Fraudis conjecturae quae sint, dum agitur de permutatione beneficiorum: n.8. *ibid.*
 Permutationes beneficiorum fieri etiam possunt coram Ordinariis: num.9. *ibid.*
 Ex veriori sententia apud Gallos, permutatio dicitur potius spontanea, quam necessaria collatio: num.11. *ibid.*
 Mutuae resignationes sunt species permutationis: cap.180.n.1. p.134
Pestis.
 Quae sint negotia quae tempore pestis fieri possunt per Canonicos, in majori numero praesentes in loco pestifero? Et quae per praesentes, etiam numero minores: cap.148.n.8. p.55
Poenae.
 Poena privationis non est extendenda ad casus non expressos: cap.159.n.17. p.89
Possessio.
 In beneficalibus, qui prius possessionem adeptus est, debet in dubio praefertur ceteris: cap.123. num.1. p.6
 Etiam intrusus lite pendente in sua possessione manutenendus est: cap.125.n.30. p.12
 Intra quod tempus ex variis ordinationibus possessio beneficii resignati capienda sit: c.130.n.1.p.19
 In Beneficii Galliae possessio capienda est intra triennium per resignatarium, & vivo resignante: cap.138.num.1. p.37
 Si resignatarius acceperit possessionem vivo resignante, beneficium non vacat amplius per resignationem, sed per obitum: n.13. *ibid.*
 Qui prius adeptus fuerit possessionem, praefertendus est in dubio, & ceteris paribus: cap.148.n.12. p.55
 In iudicio pleni possessorii admittuntur in Gallia novae probationes, seu per testes, seu per instrumenta: num.12. *ibid.*
 Ex eo quod quis aliqua bona tempore transactionis possederit in aliquo loco, non potest inferri, omnia hodie fuisse tempore transactionis possessa per eum: cap.150.n.5. p.58
 In dispositionibus fideicommissariis, si constet testatorem tempore testamenti plurima bona in aliquo territorio possedisse, omnia quae hodie ibidem possidentur, praesumuntur ab eodem testatore processisse: num.6. *ibid.*
 Quae tamen praesumptio cessat, quando haeredes sunt industrii, & soliti multas acquisitiones facere: num.7. *ibid.*
 In Gallia possessio beneficii capi solet non vocato possessore: cap.161.n.1. p.93
 De jure communi possessio beneficii, non vocato possessore, non est manutenibilis: n.2. *ibid.*
 Patruus remansens in possessione domus Canonicae post resignationem, censetur id facere jure familiaritatis: cap.185.n.12. p.243
 Possessio jure familiaritatis non datur, quando alius possidet jure proprio: n.13. *ibid.*
 Possessio praesumitur adepta jure familiaritatis ad excludendum delictum: n.14. *ibid.*
 Nova possessione non indiget qui est rehabilitatus ad beneficium: n.19. *ibid.*

Mera detentatio converti potest in possessionem manutenebilem per acquisitionem novi tituli: *ibid.*
 Possessio beneficii etiam post sex menses capta, est valida, dummodo intra triennium, & vivo resignante capta sit: cap.195.n.1. p.161
 Quicumque Presbyter potest mittere in possessionem beneficii: n.7. p.164
Præcedentia.
 In materia praecedentiae consuetudo maxime attenditur: cap.173.n.6. p.111
 Ampliatur etiam si consuetudo non sit praescripta: num.7. *ibid.*
 Qui est in possessione praecedentiae, in ea manutenebendus est: n.8. *ibid.*
 Et illi competunt remedia possessoria: n.14. *ibid.*
 Praecedentia competens ex titulo universalis, prodest quoad actus particulares: n.15. *ibid.*
Præceptorialis.
 Praebenda praeporialis, ex ordinatione Regis non confertur tanquam beneficium, sed tanquam quid temporale: cap.125.n.18. p.11
Præscriptio.
 Praescribitur contra Ecclesiam spatium 40. annorum cum titulo vero, vel putativo: c.199.n.6. p.171
 Ad praescribendum sufficit quod titulus sit aliquo ratione coloratus: n.8. *ibid.*
 Titulus transactionis est sufficiens ad praescribendum: num.7. *ibid.*
 Laicus praescribit adversus Ecclesiam sine titulo nisi agatur de rebus, in quibus jus illi videtur: num.9. *ibid.*
Præpositus.
 Praepositus dispensatus ante ætatem non potest cogi ad exercenda munera Diaconorum: cap.173. num.1. p.11
Præsentia.
 Præsentia alicujus quando requiritur ex conventionne, debet esse personalis: cap.172.n.3. p.109
Præsentatio.
 Præsentatio facta ab eo qui est in possessione praesentandi, praevalere debet: cap.131.n.64. p.11
 cap.157 num.61. *ibid.*
 Præsentatio inhabilis potest fieri sub conditione obtinendi dispensationem: c.138.n.5. *ibid.*
 Præsentatus à majori parte patronorum, est instituendus est: cap.157.n.57. *ibid.*
 Præsentatus qui falsò narravit Papae se habere dietatem vocum, non est instituendus: num. *ibid.*
 Legatarius potest praesentare antequam iussus fuerit consummatum ab Ordinario, intra quod triennale, favore ultimae voluntatis: n.6. *ibid.*
 Vide tamen Vivian. de iurepatr. lib.4. cap.1. num.4. & 41. Calderin. decis.6. de iurepatr. *ibid.*
 Una linea praescribit jus praesentandi adversus aliam si praesentaverit privative per longissimum tempus: cap.158.n.7. *ibid.*
 Præsentatio potest fieri separatim, quando plures patroni praesentant uti singuli: c.159.n.3. p.11
 Si tamen unus ex illis requirit coadunationem, non negari non debet: n.4. *ibid.*
 In dubio jus praesentandi competit uti singulis jure collegii: n.6. *ibid.*
 Infans praesentari non potest, & illum praesentans amittit jus pro illa vice: n.8. & 9. *ibid.*
 Idem de praesentante mulierem, vel alium non legitimum: n.10.11. & 12. *ibid.*
 Præsentatio contra legem foundationis est irrita: n.12. & 14. *ibid.*
 Præsentatio est quaedam species electionis, sed de proprietate

& Verborum.

propriæ: num. 15. *ibid.*
 Ius præsentandi non potest competere, nisi supponatur beneficium vacare: cap. 161. n. 11. p. 94
 Neque præsentatio convalidatur per motum supervenientem: cap. 170. n. 22. p. 116
 Præsentatione facta per patrum Ecclesiasticum quare non liceat ipsi variare: cap. 193. n. 8. p. 160
Præventio.
 Ius præventionis quoad collationem beneficiorum spectat ad solam Sedem Apostolicam, non autem ad collatores inferiores: cap. 123. n. 5. p. 7
 Papa regulariter omnes collatores ordinarios prævenire potest: cap. 124. n. 11. p. 9
Principes.
 Principes sunt speciali nota digni, nec simplici *Nobilium* appellatione continentur: cap. 154. n. 4. p. 67
Privilegium.
 Privilegium est reale, quando præcipue conceditur intuitu rei, & non personæ: cap. 132. n. 8. p. 23
 Privilegia Dignitatis durant, quando Officium vel Dignitas finitur cum beneplacito Principis: n. 9. *ibid.*
Præmium.
 Præmium denotat causam finalem constitutionis: cap. 125. n. 2. 4. p. 12. & cap. 153. n. 12. p. 64
Professio.
 Professio semel facta, non debet reiterari: cap. 121. num. 1. p. 1
 Quod tamen locum non habet, quando quis est translatus ad aliam Regulam: n. 2. p. 2
 Professio non annullatur, quamvis novitia remanserit extra claustra per unum, aut alterum mensem: cap. 134. n. 12. p. 27
 Secus sit ultra duos menses: n. 13. *ibid.*
 Professio puellæ non est nulla ob defectum explorationis: cap. 134. n. 14. 15. & 22. *ibid.*
 Professio fraudulenta non præjudicat successoribus: cap. 134. n. 17. *ibid.*
 Professio puellæ non probatur nisi per scripturam; secus in professione masculi: n. 18. p. 28
 Professio potest fieri, quamvis monialis per aliquod tempus recesserit à monasterio sine animo dimittendi habitum: n. 19. *ibid.*
 Professio conjugum non redditur nulla, quamvis facta fuerit sine licentia Episcopi: n. 21. *ibid.*
 Professio Religionis eximit filium à potestate patris in damnosis; non autem in utilibus: cap. 143. num. 3. p. 47
 Professio non est valida, si fiat coram eo, qui non potest obligare Religionem: cap. 149. n. 5. p. 6
 Sed tamen illa professio potest ratificari, si professus in eadem voluntate permaneat: n. 9. & 10. p. 57.
 Si verò non permaneat, potest liberè contrahere matrimonium: illa autem ratificatio non valet, nisi recipiens professionem id fecerit nomine Religionis: n. 13. *ibid.*
 Solus Superior Religionis non potest admittere professiones: num. 6. *ibid.*
 Sed debet adhibere vota Religiosorum, quæ non solum sunt consultiva, sed etiam deliberativa: num. 7. *ibid.*
 Servanda tamen est in omnibus consuetudo cujusque Religionis: n. 8. *ibid.*
 Diversæ professionis Religiosis beneficia conferri non debent: cap. 169. n. 1. p. 166
 Professio potest recipi ab executoribus Apostolicis, etiam non perfectio anno novitatus: n. 9. *ibid.*
 Et eo casu tempus professionis dependet ex arbitrio Executoris, si in provisionibus non sit præfixum: num. 6. *ibid.*

Sanlegeris Tom. II. Pars I.

Professio in Religionibus Militaribus est valida, non perfecta anno novitatus: n. 8. *ibid.*
 Per professionem regularem vacant beneficia secularia: n. 9. *ibid.*

Progenies.

Vocata progenie, omnes descendentes ex illa familia censentur vocati ad Emphyteusum, unus post alium: cap. 177. n. 1. p. 129
 Et non solum descendentes vocati censentur, sed etiam collaterales: n. 2. *ibid.*
 Maximè si adsint verba infinitatem denotantia: n. 3. *ibid.*
 Quæ sit vis illius clausulæ, ita quod nullus remaneat ex illa progenie: n. 7. *ibid.*

Proles.

Proles si vocata fuerit, idem dicendum est, quod de progenie: cap. 177. n. 3. & sequent. p. 129

Promissio.

Promissio omnis, & obligatio, regulariter transit ad hæreses aut successores: cap. 134. n. 1. p. 26
 Promissio seu obligatio potius censetur realis quam personalis: ideo extenditur de persona ad personam jus habentem: n. 12. p. 27

Promotio.

Ob non promotionem intra annum, non inducitur vacatio ipso jure in Ecclesiâ non parochiali, sed debet præcedere monitio: cap. 161. n. 18. p. 95
 Ideo possidens Capellaniam, non privatur ipso jure ob non promotionem: n. 19. *ibid.*
 Illi qui debet promoveri, datur annus à die adeptæ pacificæ possessionis; sed in Gallia datur biennium: cap. 161. n. 22. p. 95. & cap. 193. n. 15. p. 161
 Malè promotus excusatur propter ignorantiam: cap. 185. n. 18. p. 143.
 Qui tenetur infra certum tempus promoveri, excusatur si legitimè fuerit impeditus; sed tamen cessante impedimento, statim tempus illi currit: cap. 186. n. 4. p. 144
 Si quis antea non promotus, obtinuerit se promoveri antequam ejus beneficium impetraretur, tutus est adversus eum qui post promotionem impetravit: n. 6. p. 145
 Qui ipso jure ob non promotionem privatus est, innovari tamen potest trienniali possessione: n. 19. *ibid.*
 Quod quis ratione promotionis non fuerit dispensatus, non bene probatur ex sola inspectione registri Curie: n. 11. *ibid.*

Prospectus.

Regulares non possunt habere prospectum in monasterio aliorum Regularium: cap. 146. n. 16. p. 52
 Et de prospectu in monasteria monialium agitur toto illo cap. 146. p. 52

Provincia, Provincialis.

In Ordine Minorum, Provincialis munus nemo ultra triennium exercere potest: cap. 136. n. 10. p. 34
 Provinciarum divisio contra formam constitutionum Ordinis est nulla: cap. 149. n. 17. p. 57
 Patres Provincie qui dicantur in Ordine Minorum, & quæ sit illorum facultas: cap. 125. n. 12. & per tot. p. 11

Publicatio.

Publicatio constitutionis non ligat si facta fuerit à non habente potestatem: cap. 125. n. 26. p. 12
 Publicatione non indiget constitutio ab omnibus acceptata: cap. 149. n. 14. p. 57
 Beneficiorum resignationes admittæ in Curia Romana, debent in Gallia publicari intra sex menses: quæ verò in Legatione factæ sunt, intra mensem; lapsis tamen illis temporibus, resignatio non annullatur, sed subest periculo resolutionis, si

S 2 non

Index Rerum,

non fiat vivo resignante : c. 195. n. 2. p. 164
 Ideo si possessio vivo resignante capta sit intra
 triennium, beneficium non vacat per obitum,
 sed per resignationem : n. 3. ibid.
 Tempus ad publicandum in Gallia, non est præci-
 sum ad limitandam publicationem, sed tantum
 ad inducendam motam : n. 4. ibid.
 Tres conditionales copulativè requisitæ in Gallia,
 ad effectum Regulæ de publicandis resignationi-
 bus, referuntur : n. 5. ibid.

Q Querela

Querelæ, vel recursus judicium tractari debet
 coram eodem iudice, de cujus sententia agi-
 tur : cap. 147. n. 4. & 5. p. 53
 Sententia in causa matrimonii lata non transit in
 iudicatum, non tamen rescinditur per viam ap-
 pellationis, sed per viam querelæ; vel recursus,
 num. 3. ibid.
 Papa potest semper adiri per viam querelæ: sed in
 Gallia causam committit eidem iudici, qui sen-
 tentiam tulit : num. 6. ibid.

R

Ratificatio.

Transactionis ratificatio inducit tacitè in re-
 bus Ecclesiæ, quando successores vigore il-
 lius exegerunt summas in illa promissas : c. 199.
 num. 5. p. 172

Raptor.

Matrimonium inter raptores & raptam contrahi
 non potest, ex dispositione juris, & Concilii
 Tridentini : cap. 184. n. 6. p. 141

Recursus.

Vide in verbo *Querela*.

Reformatio.

Quando facta fuit reformatio alicujus monasterii,
 omnia jura non reformatorem transeunt in Re-
 formatos : cap. 181. n. 81. p. 136
 Ius nominandi quod antea competeat non Refor-
 matis, debet exerceri per reformatos, eodem mo-
 do quo antea exerceri solebat : n. 19. ibid.

Regalia.

Utrum Regalia locum habeat in beneficiis de novo
 unitis regno, judicatum fuisse affirmativè refer-
 tur : cap. 128. n. 6. p. 16

Regula.

Religionis regulæ differunt à constitutionibus par-
 ticularibus, quæ corrigi & alterari possunt : cap.
 121. num. 3. p. 2
 Regula S. Augustini est una ex quatuor antiquissi-
 mis : cap. 121. num. 9. ibid.
 Quomodo dignoscatur differentia inter regulas, &
 constitutiones particulares Religionis : n. 10. ib.
 Regula Cancellariæ 46. aliàs 45. de consensibus, non
 observatur in Gallia : cap. 130. n. 12. p. 20
 Regula de infirmis, de jure locum etiam habet in
 ordinario collatore : cap. 169. n. 2. p. 111
 Sed in Gallia hoc non observatur; imò ordinarii
 collatores non subjiciuntur huic Regulæ: n. 3. ib.
 Extra Galliam regula de infirmis, locum habet
 etiam in permutatione : d. cap. 169. n. 5. p. 112
 Ideo mortuo permutante intra viginti dies, ejus
 beneficium vacat per obitum, & potest ordina-
 rius illud conferre : num. 6. ibid.
 Ampliatur etiam si permutatio fesset æqualis : n. 7.
 ibid.
 Atque ita judicatur in Senatu Tolosano, quia talis
 collatio dicitur necessaria : n. 10. ibid.

Verius tamen est, illam magis accedere ad spem
 neam : num. 11. ibid.

Regula de infirmis, derogari potest in Legatione
 Avenionensi, etiam in præjudicium Gradua-
 rum, vel Nominatorum : c. 169. n. 16. p. 111
 Nec non in præjudicium Indultatorum Curie
 num. 17. ibid.

Regula de infirmis, locum etiam habet in Causis
 nalis in infirmitate resignantibus, & illorum
 familiaribus : cap. 169. n. 18. & 19. p. 111
 Non tamen locum habet in præjudicium Indul-
 rum Cardinalibus concessorum; & ita judi-
 tur in Gallia : n. 20. ibid.

Infirmi in Curia resignantis, & intra viginti dies
 cedentis, beneficium vacat quidem in Curia, sed
 non esse reservatum aliqui existimant: sed con-
 trarium est verius : n. 21. ibid.

Regula de infirmis, comprehendit etiam beneficia
 patrimonialia, quæ filiis naturalibus ceteris
 conferenda sunt : n. 22. ibid.

Necnon Præceptorias perpetuas, si datæ sunt in
 titulum beneficii; sicut etiam Commendas, &
 quæcumque alia beneficia, quamvis linguae
 servata, electiva secularia, vel Regularia: cap.
 n. 23. & 24. p. 111

Regula de infirmis, observanda etiam est in benefi-
 ciis juris patronatus, quia tunc Patronus pre-
 sentat ad beneficium uti vacans per obitum:
 n. 25. & 26. ibid.

Regula de infirmis, locum etiam habet in Dignita-
 tibus: ideo si Abbatissa infirma reliquæ mori-
 riatur intra 20. dies, procedi potest ad electio-
 nem : n. 27. & 28. ibid.

In quibus differat Regula de verisimili notitia, &
 alia Regula de impetrante beneficium contra per-
 obitum : cap. 170. n. 9. p. 115

Regula de verisimili notitia, quid continet: n. 1.
 ibid.

Regula de verisimili notitia, secundum aliquos
 habet locum in provisione Legati: sed con-
 trarium est verius : n. 14. & 15. ibid.

Regula de verisimili notitia, habet locum in pro-
 visionibus Ordinariarum, etiam in Gallia: sed
 est in Curia Romana, si in provisionibus per
 signationem appositæ fuerit clausula, etiam
 obitum : n. 7. & 18. p. 115

In beneficiis Regiæ collationis jure Regularium
 non habet Regula de verisimili notitia: n. 1.
 Utrum Papa derogare possit Regulæ de verisimili
 notitia. n. 16. p. 115

In Gallia Papa non derogat illi Regulæ, nisi pro
 cipium vacationis inceperit à resignatione: n. 1.
 ibid.

Regula de verisimili notitia, quomodo locum ha-
 beat contra occultantes corpus defuncti: n. 1.
 quando penes contra occultantes locum de-
 n. 23. 24. & 25. p. 115

Verisimilis notitiæ tempus quomodo computetur
 pro appellu ad Romam: & nominatum à Con-
 tate Patiensis Lugdunensis, & Tolosana: n. 1.
 & 29. p. 115

Regula de verisimili notitia, locum habet etiam in
 provisionibus summi Pontificis motu proprio
 Otis: n. 24. & 25. p. 115

Et locum etiam habet in Dignitatibus, Officiis
 Commendis.

Regulare beneficium censetur ex eo quod datur
 fuit alicui in commendam : cap. 166. n. 3. & 4.
 p. 104.

Idem si datum fuerit tanquam dependens ab alio

& Verborum.

officio Regulari: num. 4. ibid.
 Regularis beneficii collatio facta seculari, est ipso
 jure nulla: & non excusat à devolutione colla-
 tionis ad Superiorem: n. 14. & 24. p. 105. & 106
 Regularia beneficia conferri possunt etiam nondum
 professis; dummodò tamen professionem emit-
 tere, & habitum suscipere teneantur: c. 196.
 n. 2. p. 266
 Quod locum habet tam in provisionibus Aposto-
 licis, quam Ordinariis: n. 3. ibid.
 Regularia beneficia conferri possunt secularibus,
 & è contra, in subsidium, si non reperiantur alii
 capaces: num. 23. p. 167
 Regularis dispensatus ad seculare, potest illud re-
 signare sub reservatione pensionis absque nova
 dispensatione: numero 16. ibid.
Religio.
 Religionem novam regulare nemo potest intro-
 ducere absque speciali Summi Pontificis appro-
 batione: cap. 121. n. 8. p. 2
 Religiosi particulares non possunt aliquid facere in
 præjudicium totius Ordinis: c. 125. n. 28. p. 12
 Religiosus diversæ Regulæ, & diversæ professionis,
 nō debet præfici monasterio: 136. n. 2. & 3. p. 33
 Religiosorum officia continuari non debent. Quid
 si interveniat impedimentum? cap. 136. num. 4.
 & seqq. ibid.
 Et quid in hoc observetur in Ordine Minorum:
 num. 10. ibid.
 Religiosi non possunt curam animarum exercere
 sine dispensatione, exceptis membris à monaste-
 rio dependentibus: cap. 141. n. 12. p. 42
 Religiosi retinent jura suitatis: cap. 143. n. 15. p. 47
 Filius Religiosus præteritus rumpit testamentum
 paternum: num. 4. ibid.
 Religiosi faciunt partem in calculo legitimæ. Quid
 si agatur de monasterio bonorum incapax? n. 7
 & 8. ibid.
 Religionum Superiores non possunt sub aliquo
 pretextu concedere Religiosis facultatem possi-
 dendæ bona immobilia: cap. 197. n. 11. p. 169
 Religiosus non potest dispensari à summo Ponti-
 fice ut possideat bona immobilia, nisi simul dis-
 pensetur super voto paupertatis: n. 12. ibid.
Renunciatio.
 Renunciatio simplex filii non privat illum fidei-
 commissio paterno: cap. 142. n. 13. p. 44
 Renunciatio strictè interpretanda est: n. 12. ibid.
 Nec extendenda ad successiones in ea non compre-
 hensas: n. 14. ibid.
 Nec continet fideicommissum, quod non poterat
 obvenire nisi post mortem patris: n. 16. ibid.
 Renunciatio bonorum paternorum, & maternorum,
 non extenditur ad fraternalia: c. 142. n. 15. p. 44
 Ampliatur etiamsi adinfecta amplissima: nu-
 mero 19. p. 45
 Renunciatio in dubio potius personalis censenda
 est, quam realis: n. 17. ibid.
 Etiam si facta fuerit intuitu ingressus in Religio-
 nem: num. 18. ibid.
 Renunciatio non trahitur ad fideicommissum igno-
 ratum, nisi constaret de contraria voluntate, pro-
 pter verba amplissima: n. 20. ibid.
 Filia renuncians facit numerum & partem in com-
 putatione legitimæ: c. 143. n. 9. p. 47
 Renunciatio beneficii non præsumitur facta sine
 aliqua causa: cap. 180. n. 4. p. 34
 Renunciatio simpliciter facta intelligitur de juribus
 presentibus, non autem de futuris: cap. 197.
 n. 10. p. 169

Sacregarij Tom. II. Pars I.

Reservatio.

Reservatio major extinguit minorem, illamque
 offuscat: cap. 151. n. 16. p. 61
 Reservationum quatuor sunt species, nempe ratio-
 ne rei, personæ, loci, & temporis: n. 17. ibid.
 Reservationes si plures sint diversi generis, non im-
 pediunt quominus Indultatus beneficia confe-
 ferat: n. 18. p. 62

Residentia.

In simplicibus beneficiis nemo residere tenetur ex
 generali consuetudine, nisi fundator specialiter
 residentiam indixerit: cap. 168. n. 1. p. 109
 Consuetudo non residendi in simplicibus benefi-
 ciis introduci potest ex justa causa, non obstante
 fundatione in contrarium: n. 3. ibid.
 Veluti propter tenuitatem reddituum beneficii: n. 4.
ibid.
 In beneficiis autem curatis non valet consuetudo
 non residendi: n. 2. ibid.
 Nisi ex justa causa deserviretur per Vicarium sub-
 stitutum ad majorem Ecclesiæ utilitatem: n. 5.
 p. 110.
 Residentia in beneficiis curatis est de jure Divino:
 num. 6. ibid.
 Diminutio reddituum beneficii curati non excusat
 à residentia: n. 7. ibid.
 Nec sufficit quod major pars populi recesserit, quia
 si omnes habitatores non recesserunt, Parochus
 tenetur ad residentiam: n. 8. ibid.
 Episcopus potest eximere à residentia beneficii sim-
 plicis ex justa causa: n. 12. ibid.
 Veluti propter tenuitatem reddituum; idque non
 obstante fundatione: n. 13. ibid.
 Capitulum potest aliquem eximere à residentia, si
 adsit justa necessitas, vel evidens Ecclesiæ utili-
 tas: n. 18. p. 110

Resignatio.

Resignatio conditionalis in Legatione non admit-
 titur: c. 123. n. 2. p. 6
 In resignatione condicionali jus non amittitur, nisi
 post eventum conditionis. In puta autem, statim
 post illam amissam resignans dicitur mortuus in
 illo beneficio: n. 3. ibid.
 Resignans in Gallia metu mortis, restituitur quidem
 si convalescat, sed interim gesta per resignatarium
 non revocantur in præjudicium tertii: n. 4. p. 7
 Qui habet jus conferendi tanquam possessor benefi-
 cii, si illud resignet, amittit etiam jus confe-
 rendi: n. 7. ibid.
 Resignantis in favorem beneficium vacat per illius
 obitum, si resignatarius vivente resignante posses-
 sionem adeptus non fuerit: c. 130. n. 11. p. 20
 Resignatio nō subsistit, si pensio in resignatione co-
 ditionali reservata nō subsistit: c. 139. n. 7. p. 38
 Si conditiones non adimpleantur, datur resignanti
 actio spoli contra resignatarium: n. 8. ibid.
 In resignatione mutua, si unus est negligens in pos-
 sessione capiendâ, & moriatur: superstes gaudet
 sua bona fortuna, & utrumque beneficium pos-
 sideret: n. 9. p. 39
 Sed hoc non servatur in Gallia ex edicto Ludovi-
 ci XIII. n. 4. ibid.
 In resignationibus mutuis una est separabilis ab
 alia, & quomodo hoc procedat: n. 11. ibid.
 Si unus ex mutuis resignantiis retinuerit adim-
 plere, re integra, beneficium non vacat per resi-
 gnationem, sed per obitum: n. 10. ibid.
 In mutuis resignationibus si unus publicaverit, &
 alter non, resignatio est valida quoad publican-
 tem: n. 13. ibid.

S 3

Resignatio

Index Rerum,

Resignatio facta sub conditione quæ inest de jure, valida est etiam coram Ordinario, quæ habetur pro puta: c. 151. n. 8. p. 60
 Resignante mortuo intra viginti dies Patronus præsentat ad beneficium tanquam vacans per obitum: c. 169. n. 26. p. 113
 Contra Resignantem si feratur sententia, nocet resignatario: c. 179. n. 1. & 5. p. 132
 Quod ampliatur ex constitutione Gregorii XIII. quoties resignatio facta fuit post litem motam: num. 11. ibid.
 Resignans dicitur mortuus civiliter in illo beneficio: num. 5. ibid.
 Resignatarius nullum jus habet in beneficio, si resignanti jus non competebar: c. 188. n. 1. p. 147
 Resignatio conditionalis non nocet resignanti, donec resignatario perfectè fuerit jus quæsitum: num. 8. p. 148
 Resignans in infirmitate non redit ad beneficium in Gallia, nisi quando resignatio est conditionalis: num. 9. ibid.
 Resignans qui solum fecit mandatum ad resignandum, quod non fuit effectuarum, non privatur possessione, nec dicitur mortuus in illo beneficio: c. 188. n. 4. 5. & 6. ibid.
 Idem dicendum est quando resignatio non fuit admissa à Superiore: n. 3. ibid.
 Resignationes mutue fieri possunt, exprimendo, vel non exprimendo, illas fieri ex causa permutationis: c. 180. n. 2. p. 134
 Resignationes mutuas fieri ex causa permutationis sufficit colligi ex conjecturis: n. 3. ibid.

S.

Sacerdos.

Quæ sit vis illius verbi *Cleric celebrant*, vel dum fundator ordinavit quod præsentatus tot Missas celebraret: c. 161. n. 15. p. 95

Sacerdotium.

Ex quibus verbis Sacerdotium actuale, vel habituale requiratur in præsentato: c. 161. n. 14. p. 95
 Qualitas Sacerdotis debet intervenire tempore præsentationis, si verba foundationis ad illud tempus referantur: c. 157. n. 49. p. 82
 Quando fundator vult quod præsentetur Sacerdos, requiritur Sacerdotium actu: n. 50. ibid.
 Si fundator mandaverit præsentari Capellanum, qui Missas celebraret, non requiritur Sacerdotium actu: n. 51. ibid.

Saculare Beneficium.

Beneficium sæculare, si per longissimum temporis spatium fuerit collatum tanquam Regulare, mutatur naturam, & fit regulare: c. 166. n. 1. p. 104

Saculares.

Clerici sæculares possunt compelli ad acceptandum beneficium Regulare in subsidium, deficientibus monachis: c. 181. n. 17. p. 136

Sacralisatio.

Reductio Ecclesiæ regularis ad statum sæcularem nihil immutat de antiquis Ecclesiæ iuribus, excepta regularitate, & aliis per Bullam sæcularisationis immutatis: c. 141. n. 13. p. 43

Salarium.

Qui servitium præstitit in Ecclesia ad exonerationem alterius, quia utiliter gessit, potest petere salarium actione negotiorum gestorum: c. 156. num. 10. p. 75

Parochiani qui promiserunt suis expensis manuteneri Presbyteros servitores, tenentur ad observantiam pacti: c. 167. n. 20. p. 108

Scriptura.

Scriptura redditur suspecta ex ordinis præpositione: c. 154. n. 57. p. 69
 Scriptura alterius quam Notarii manus, testibus adhibitis conscripta, non probat in præjudicium tertii quoad prioritatem temporis: n. 38. ibid.

Sententia.

Sententia lata contra mortuum, est nulla, aut soluta contra ipsam datur remedium restitutionis in integrum: cap. 179. n. 2. p. 131

Sententia contra mortuum est valida, si procurator fuerit litem contestatus, quia datur mandatum. Intellige, dummodo sententia feratur in personam Domini: n. 4. ibid.

Hoc non procedit in beneficalibus, immo sententia lata contra procuratorem qui litem contestatus est, non afficit resignatarium: n. 7. ibid.

Ampliatur ut procedat in Rectoribus Hospitalium, & similibus administratoribus, quorum necesse est mandatum expirat: n. 6. ibid.

Ampliatur ut procedat tam in morte naturali, quam civili: n. 7. ibid.

Limitatur ut locum habeat, si lis mota fuerit nomine Ecclesiæ, secus si pro interesse privato Prelati, vel Administratoris: n. 8. ibid.

Sententia contra resignantem lata nocet resignatario scienti, & nihil opponenti ad impedendum illius probationem: n. 10. ibid.

Ex constitutione Summi Pontificis Gregorii XIII. sententia lata contra resignantem inchoatè afficit resignatarium, cui post litem motam facta fuit resignatio: n. 11. ibid.

Qui per sententiam fuit declaratus inhabilis ad beneficium, non juvatur regula de ceteris: n. 1. p. 133

Quando possessor beneficii obtinuit pro se litem, etiam favorabilem, & transactam in iudicio, statim efficitur pacificus: n. 14. ibid.

Si possessor obtinuit sententiam contra se, non dicitur pacificus, quamvis victor litem non fecerit prosequutus, nisi sententiam illam possessor vocari curaverit: n. 15. ibid.

Sententia antiquissima sola probat sine actum quibus lata fuit: c. 199. n. 1. p. 13

Sepulchrum.

Explicatur Thesauri junioris sententia, contentis differentiam inter jus Canonicum & Civile in materia sepulchri familiaris, vel hæreditarii, & expeditur text. in l. *jus sepulchri* 13. C. de Relig. c. 140. n. 2. p. 13

Proponitur vera resolutio, ad quos transeat sepulchri, etiam familiaris, quam hæreditarii: n. 1. Iura sepulchrorum non possunt cedi extraneis: ibid.

In sepulchro familiari hæredes extranei jure non habent: n. 4. ibid.

Filii licet succedant in sepulchro paterno, quando non sint hæredes universales, tamen non succedunt in jure Capellæ, nisi sint hæredes: n. 5. ibid.

Ex quibus probetur sepulchrum esse familiare, vel hæreditarium: n. 6. ibid.

Descendentes ex linea feminea utrum possint suam ponere in lapide sepulchri: n. 7. ibid.

Spurii an succedant in jure sepulchri: n. 8. ibid.

Quo casu descendentes ex femine succedant in jure sepulchri: n. 9. ibid.

Ius sepulchri non transit ad fideicommissarios: n. 10. ibid.

Limita nisi adsint conjecturæ in contrarium, & sint illæ conjecturæ: n. 11. ibid.

& Verborum.

Institutos in testamento nullo, quod sustinetur in vim codicillorum, succedit in jure sepulchri: num. 12. ibid.

Quid statuedum juxta Canonicas sanctiones, quoad successionem in jure sepeliendi: n. 13. ibid.

Inter jus Canonicum, & Civile, non debet fieri differentia quoad successionem sepulturae: n. 14. ibid.

Respondetur objectionibus: n. 15. & 16. ibid.

Mulier, quae convolvit ad secunda vota, reddidit se indignam sepulchro primi mariti, quamvis mortuo secundo marito, iterum vidua facta fuerit: num. 17. ibid.

Extincta descendentia, possunt Religiosi sepulchram concedere quibuscumque personis, etiam extraneis: n. 18. ibid.

Sequestrum.

Mulier, de cujus voluntate circa matrimonium dubitatur, debet sequestrari; & facta declaratione, relaxari: c. 165. n. 4. p. 102

Servitus.

In casibus in quibus quis cogitur servitutem in suo pati, debet illi solvi justum pretium illius servitutis: c. 146. n. 15. p. 52

Signatura.

In Gallia simplex signatura sufficit, illa tamen est producenda, vel sumptum ex registro Urbis: cap. 138. n. 12. p. 37

Sigillatio.

Actus sigillationis sine jurisdictione delegabilis est: cap. 149. n. 15. p. 57

Sigilla, & jurisdictio sigillandi pertinent ad Superiorem, & eum qui est Caput Capituli, Collegii, vel Senatus: n. 16. ibid.

Simonia.

Simoniae probatio exigit conventionem praecedentem: c. 135. n. 3. p. 31

Quamvis resignans habeat intentionem ut beneficium resignatum alicui certae personae conferatur, non est simonia, ne quidem mentalis, si collatori nulla necessitas imponatur: n. 4. ibid.

Super fructibus beneficii vacantis per Regem condonatis non cadit simonia, nisi probetur traditionem factam fuisse propter promissam beneficii resignationem: n. 8. ibid.

Simonia non committitur in venditione fructuum praebendae: n. 9. ibid.

Possessor beneficii tutus est in conscientia quoad alia beneficia, in quibus nullam commisit simoniam, antequam privetur per sententiam: n. 23. p. 32.

Privationem beneficiorum ob simoniam non induci ipso jure quoad alia beneficia, in quibus non fuit commissa simonia, verius est: n. 24. ibid.

Simonia non probatur per verba curialia, & solum affectionem denotantia: c. 157. n. 55. p. 82

Simoniae iudicium in foro conscientiae dependet ex animo, & intentione partium: c. 160. n. 1. p. 90

Promittens fidei rem temporalem pro beneficio, incidit in crimen simoniae, propter cooperationem ad peccatum, idque in foro conscientiae: n. 2. ib.

De triplici simonia, mentali, conventionali, & reali: n. 4. p. 91.

Simonia recipit suam formalitatem a conventionem: n. 5. ibid.

Simonia conventionalis efficitur realis per receptionem pretii, vel partis ipsius: n. 6. ibid.

Qui fecit chirographum promissionis rei temporalis resignanti, non incidit in simoniam, si poenitentia ad actus illud laceravit, & integra: n. 7. ibid.

Conventio simoniaca, secundum multorum sententiam non nocet, si non fuit deducta ad effectum: num. 8. ibid.

Contrarium multi verius esse existimant, quia simonia committitur tam promittendo, quam recipiendo: n. 9. ibid.

Proponuntur varii casus, in quibus simonia incompleta nocet, aut non nocet, ad privationem beneficii: n. 10. ibid.

Quando agitur de simonia confidentiali, illa dicitur completa per solum promissionem, & ex ea sola infligitur poena privationis: n. 11. ibid.

Secundum sententiam aliquorum, non inducitur privatio beneficiorum obtentorum, sed solum obtinendorum: n. 12. p. 92

Sed contra, n. 14. ibid.

Si solus tractatus intervenerit, non incurritur poena simoniae: n. 13. ibid.

Constitutiones Pauli III. & Pii V. sunt receptae in Gallia, quoad poenas contra simoniam etiam conventionalem: n. 15. ibid.

Venditio facta resignanti pretio excessivo, praebet argumentum simoniae: n. 16. ibid.

Simoniacus potest rehabilitari ad idem, vel alia beneficia, per summum Pontificem, aut etiam in Legatione: n. 17. ibid.

Solemnitas.

In solemnitatibus attenditur constitutio illius loci, in quo actus celebratur: c. 134. n. 24. p. 29

Temporis diuturnitas, concurrente diuturna observantia, facit ut omnia praesumantur solemniter gesta: cap. 199. n. 11. p. 172

Solutio.

Per receptionem solutionum praeteritarum, Ecclesia sibi non praedicit quoad solutiones futuras, sed tantum quoad decursas a die litis motae: cap. 162. n. 14. p. 98

Spacium album.

Dimissio spatii vacui in charta consensum excludit: cap. 154. n. 32. p. 68

Spolia.

Clericorum spolia spectant ad Cameram, vel ad Abbatem: c. 197. n. 1. p. 168

Quando locus est spolio, hoc intelligitur de bonis intuitu Ecclesiae quaesitis: n. 3. ibid.

Si Monachus decedat extra claustra, spolia spectant privative ad Cameram: num. 2. ibid.

Statuere.

Statuere est actus jurisdictionis: c. 173. n. 9. p. 121

Status.

Ultimus status in praesentationibus attendi debet: cap. 158. n. 6. p. 87

Ad introducendam status beneficii mutationem quae requirantur: c. 166. n. 6. p. 104

Ecclesiae status mutari potest, ut ex parochiali fiat simplex beneficium, per longissimi temporis diuturnitatem, aut ex concessione summi Pontificis: cap. 168. n. 11. p. 110

Statutum.

Statutum Capituli per contrarium usum potest transire in consuetudinem: cap. 127. n. 9. p. 15

Ampliat ut procedat, etiam si statutum esset auctoritate Apostolica confirmatum: n. 10. ibid.

Statutum a Papa confirmatum, sine ejus auctoritate revocari non potest: cap. 149. n. 2. p. 56.

Quamvis ex statuto praescribatur certa forma in celebratione contractus, non propterea excluditur forma, & solemnitas a jure communi requisita: cap. 155. n. 1. p. 73

Quando statutum est clarum, non est recurrendum

Index Rerum,

ad interpretationem juris communis : n. 6. *ibid.*
 Qui non habet qualitates requisitas ex statuto Capituli, non excusatur prætextu ignorantiae: c. 186. n. 2. p. 144
 Obtinens dispositionem ætatis requisitæ à statuto Ecclesiæ, non potest allegare ignorantiam statuti : n. 3. ibid.
 Per clausulas generales non censetur derogatum statuto particulari Ecclesiæ : n. 5. ibid.

Stuprum.

Qui commisit stuprum, non tenetur præcisè puellam ducere, sed liberatur dotem illi constituendo : cap. 184. n. 1. p. 140
 Qui promisit cum alia contrahere, & stuprum commisit, cogi potest ad nubendum, sed si persistat in pertinacia, dimittendus est, soluta dote : n. 3. p. 141
 Probata inhonestate vitæ mulieris, cessat actio criminalis contra stuprantem : n. 11. ibid.
 Statut juramento mulieris jurantis se fuisse virginem tempore stupri : n. 12. ibid.
 Non creditur mulieri accusanti certam personam de stupro circa se commisso : n. 14. ibid.

Subjunctio.

Subjunctio unius Ecclesiæ alteri, quomodo probetur : cap. 186. n. 7. p. 146
 Ad probandam subjunctionem Ecclesiæ, non est opus producere instrumentum unionis, sed sufficiunt conjecturæ, & quæ? n. 9. ibid.
 Ex perceptione omnium decimarum præsumitur subjunctio Vicariorum in parochialibus : n. 11. ib.

Subrogatio.

Ad hoc ut colligens obtineat, subrogationem, sufficit summo Pontifici narrare litem prout est; veluti si sit tantum super possessorio : quia obri- nebitur subrogatio quoad professionem : cap. 163. num. 14. p. 99
 In materia subrogationis, acta facta ad instantiam unius ex colligantibus, suffragantur alteri colliganti : n. 16. ibid.

Subrogatus.

Quæ probanda sint per subrogatum Apostolicum, ad hoc ut ejus subrogatio fortietur effectum : c. 163. n. 8. p. 99

Substitutus.

In beneficiis simplicibus, ex generali consuetudine potest quis deservire per substitutum : de quo tamen vide dicta *part. 1. cap. 3. n. 13. qq. benefic.* c. 161. n. 16. p. 95

Succesores.

Successorum nomen comprehendit successores (ab intestato : c. 153. n. 14. p. 65

Superiores.

Gesta per Superiorem sunt valida, quamvis delictum ejus sit occultum, vel revocatio illius nondum in notitiam deducta : c. 131. n. 8. p. 22
 Quantum fieri potest Superiores Conventus deputari debent ex eodem Ordine, & eodem habitu : c. 181. n. 16. p. 136

Suspensus.

Suspensus, aut interdictus, arcetur à beneficiis obtinendis : c. 126. n. 9. p. 14
 Suspensus aut interdictus, si ministraverit in Ecclesia, efficitur irregularis : n. 10. ibid.

T.

Taxativa.

Legatum taxativè relictum non admittit augmentum salarii Missarum : c. 162. n. 4. p. 97
 Si Testator legari verba incepit à numero Missarum, & postea adjecit quantitatem elemo-

synæ, seu stipendii, censetur loquutus demonstrativè, & ideo remanente eodem Missarum numero, stipendium augeri debet : n. 5. ibid.
 Dispositio facta favore piæ causæ, potius demonstrativè quàm taxativè facta censetur : n. 6. ibid.
 Imò Senatus Tolosanus judicavit distinctionem illam taxationis, vel demonstrationis, in legatis piis non esse admittendam, sed indistinctè fundationem in totum exequendam super omnibus bonis fundatoris : n. 7. ibid.

Tempus.

Regulariter dispositio debet taxari secundum tempus, quo illa effectum sortitur, nempe tempore faciendæ fundationis : c. 162. n. 9. p. 91
 Quando tractatur de iis, quæ successu temporis variantur, debet etiam ad futurum haberi respectus : n. 11. ibid.
 Si pecunia propter fructus solvenda sit, attenditur tempus solutionis, non dispositionis : n. 12. p. 91
 Habilitas post tempus requisitum supervenient non suffragatur : c. 161. n. 6. p. 94
 Licet locatio facta fuerit in pecunia, tamen antequam di debet tempus perceptionis fructuum, quorum loco pecunia solvitur : c. 162. n. 8. p. 90
 Tempus incæptum in odiosis non habetur pro completo : c. 136. n. 7. p. 15
 In mandato de providendo inspicitur tempus mandati, quoad habilitatem personæ; non autem tempus executionis mandati : c. 139. n. 1. p. 159
 In mandato de providendo inspicendum est tempus Datæ resccripti : n. 22. ibid.

Testamentum.

Qui habet concessionem facultatis testandi, non potest talis concessio illi suffragari, nisi testamentum condiderit, & potentiam testandi ad actum : c. 153. n. 1. p. 41
 Quando facultas testandi non comprehendit clausulas annullativas in casum contrarium, hoc dicitur executioni demandata per tacitam dispositionem : n. 4. ibid.
 Magna est differentia inter reservationem relictam seu disponendi, factam per eum qui est Dominus, & per eum qui facultatem alicui concedit ut disponat : n. 5. ibid.
 Quando facultas disponendi Clericis concessa tunc de bonis intuitu Ecclesiæ quæ sitis dicitur re possunt, sicut de aliis eorum bonis pariter libus : n. 6. ibid.
 Facultate disponendi alicui concessa cum dicta liberè, censetur disposuisse tacite relinquentem intestato suis legitimis successoribus : n. 7. ibid.
 Qui nudum habet usum, non censetur relictum ad actum facultatem testandi, nisi expressè disposuerit : n. 8. ibid.
 Clerici per facultatem disponendi, ex usufructuarius, efficiuntur Domini : n. 10. ibid.
 Verba ampla & generalia transactionis ostendunt in facultate testandi comprehendere etiam causam intestati : n. 11. ibid.
 Revocato testamento titulus reducitur ad notitiam, & fructus sunt restituendi : c. 159. n. 1. p. 111
 & 15. ibid.
 Quamvis Vicelegatus Avenionensis possit, ex facultatibus Legationis, concedere facultatem testandi Religiosis; illa tamen non extenditur ad bona patrimonialia Monachi, quæ jam fuerant delata & quæ sita monasterio : c. 197. n. 15. p. 161
 Facultas testandi non debet intelligi, ut quis disponere testamento possit de bonis, & rebus aliis : n. 16. ibid.

& Verborum.

Testis.

Quznam testibus fides adhibenda sit, Iudicis arbitrio committitur: c. 165. n. 7. p. 103
 Qui non vocatus sese ingerit ad faciendam declarationem, seu depositionem adversus matrimonium contrahendum, ut illud impediatur, uti spectus removendus est: n. 8. ibid.
 Probatio per testes non debet rejici, quando agitur de causa criminali: c. 184. n. 9. p. 141
 Probatio per testes non est admittenda, quando probatio facta jus non resullaret, & sic probatio esset inutilis: n. 10. ibid.
 Probatio per testes quando admitti possit, dum agitur de causa matrimoniali: n. 8. ibid.

Theologalis Præbenda.

Præbenda Theologalis permutari potest cum eo qui habet qualitates requisitas: c. 139. n. 2. p. 38
 Pensio super præbenda Theologali imponi non potest: n. 3. ibid.
 In Gallia resignans cogit resignatium ad solvendam pensionem impositam super præbenda Theologali, in odium perfidia: n. 4. ibid.
 Consultius est, ut impositio pensionis super Theologali approbatur à summo Pontifice: n. 6. ibid.
 Præbenda Theologalis requirit actualiter qualitatem Doctoratus: n. 16. p. 39

Titulus.

Ex immemoriali præstatione præsumitur titulus adversus eum, qui alicui Ecclesiæ interfuit: quem titulum allegare sufficit, quamvis non probetur: c. 156. n. 11. p. 75
 Ampliatur, etiam si non sit immemorialis, sed centenaria, quæ immemoriali minor est: n. 12. ibid.
 Titulus dicitur discoloratus, quando possessor beneficii habet contra se sententiam legis, vel hominis: c. 179. n. 16. p. 133
 Titulus non est necessarius longissimo tempore possidenti, ad acquirendam exceptionem contra actorem, quidquid sit agendo: c. 199. n. 17. p. 173

Transactio.

Transactio longissimo tempore observata, non indiget ratificatione, sed omnia præsumuntur solemniter gesta: cap. 199. n. 2. p. 172
 Transactio super rebus Ecclesiæ, licet non afficiat successores in beneficio, afficit tamen si longissimo tempore fuerit observata: n. 4. ibid.
 Qui vult allegare læsionem intervenisse in transactione, tenetur producere omnia acta super quibus transactio facta fuit: n. 12. ibid.
 Verum Ecclesia possit per transactionem dimittere bona in manibus transigentis, & solvitur negativè ex veriori sententia: c. 137. n. 9. p. 35
 Verba transactionis adeo generalia esse possunt, ut etiam ad prædia in futurum acquirenda trahantur: c. 150. n. 3. p. 58
 Ut confirmatio transactionis sit realis, requiritur quod fiat cū cognitione causæ: c. 167. n. 2. p. 107

Translatio.

Translatio integro monasterio, transferuntur quoque omnia illius bona: c. 122. n. 15. p. 5
 Translatio hodie fieri non solet sine licentia Episcopi, & de consensu primi monasterii: n. 17. ibid.
 Translatio personæ Episcopi ab una ad aliam Ecclesiam, fieri non potest inconsulto Romano Pontifice: c. 129. n. 1. p. 17
 Una Ecclesia, aut Sedes non potest in aliam transferri, ex sola Ordinarii autoritate: n. 2. ibid.
 Verum translatio Ecclesiæ Abbatis fieri possit auctoritate Ordinarii. ibid.
 Solam Ordinarii auctoritatem sufficere tenet

Abbas, cujus opinio examinatur: n. 4. ibid.
 Plus est Ecclesiam transferre, quam unire: n. 5. ib.
 Per translationem jura & privilegia Ecclesiæ translata transferuntur in aliam Ecclesiam; per unionem verò retinentur: n. 6. ibid.
 Quando agitur de translatione Sedis Abbatis, tractatur de interese Regis uti fundatoris in Gallia: n. 13. p. 18
 Translatio Sedis Abbatis exigit citationem Abbatis pro suo interese: n. 14. ibid.
 Quæ sint iustæ causæ translationis Ecclesiæ, remissivè: n. 16. ibid.
 Translatio monasteriorum de loco ad locum fieri non potest sine licentia summi Pontificis, sufficit tamen licentia generalis: c. 183. n. 3. p. 139

Triangularis.

Resignatio, aut permutatio triangularis, aut quadrangularis, est nulla: c. 180. n. 3. p. 134
 Hoc est verum, si id fiat præcedente firma conventionem: n. 6. ibid.
 Explicatur caput penult. de rer. permutat. n. 7. ibid.
 Resignationes triangulares simoniacæ sunt: n. 8. ib.
 Resignationes triangulares, aut quadrangulares sunt validæ, si interveniat auctoritas summi Pontificis: n. 9. ibid.
 In Gallia non admittuntur triangulares resignationes, nec illas facillè summus Pontifex concedit: n. 11. ibid.

Triennalis.

Regula de triennali non juvat confidentiarium ratione aliorum beneficiorum, super quibus confidentia commissæ fuit, ex opinione Parisii & Rebuffi: c. 135. n. 18. p. 31
 Contrarium alii tenent, nempe Regulam de triennali juvare confidentiarium quoad reliqua beneficia, super quibus simonia non fuit commissæ: n. 19. p. 32
 Regula de triennali non juvat possessorem beneficii reservati, reservatione clausa in corpore juris: n. 20. ibid.
 Regula juvat incapacem incapacitate personæ: n. 21. ibid.
 Fallit in eo, qui est omnino & funditus incapax, veluti Laicus, scemina, & similes; hinc non juvantur Regula de triennali: n. 22. ibid.
 Regula de triennali solam excipit simoniam, & violentum ingressum: n. 24. ibid.
 Provisus ab alio quàm à Rege de beneficiis Regaliæ suppositis, ex nova Galliarum jurisprudentia juvatur Regula de triennali, quamvis aliis Regaliæ daret per triginta annos: c. 170. n. 20
 Causa ad Curiam devoluta per appellationem extrajudicalem, possessio semper remanet litigiosa, ideo possessor non potest dici pacificus triennalis, donec lis per sententiam fuerit terminata: c. 179. n. 13. p. 133
 Possessio triennalis inducit præsumptionem tituli validi, etiam si constaret de alio titulo invalido: c. 186. n. 7. p. 145

V

Vacatio.

Impetratio beneficii est valida, quamvis alius quàm verus vacationis modus fuerit expressus, propter clausulas quæ solent apponi in supplicationibus: c. 130. n. 10. p. 20
 De jure communi sufficit narrare in genere quod beneficium vacat: n. 13. ibid.
 Quomodo differant inter se vacatio de jure, & vacatio de facto: n. 14. ibid.
 Nullo vacationis modo expresso, omnis vacandi modus

Index Rerum,

modus continetur : n. 15. ibid.
Fallit in impetratione gratiae si neutri in qua certus
vacationis modus exprimendus est : n. 16. ibid.
Si resignatarius, cui Episcopus contulit in Gallia
moriatur intra viginti dies post resignationem,
beneficium non vacat per obitum, sed per resi-
gnationem : cap. 169. n. 4. p. 111
Quando resignatio non admittitur, beneficium non
vacat : cap. 188. n. 3. p. 148
Sufficit impetranti quoddam modus vacationis expres-
sus sit verus de facto, licet non sit verus de iure :
num. 23. ibid.

Variatio.

Non est permessa Episcopo quando res non est in-
tegra ; quod quomodo procedat, exponitur :
c. 128. n. 11. p. 17
Patronus qui promittit cum juramento unum no-
minare, non potest variare, & cumulativè alium
praesentare : c. 157. n. 47. p. 82
Patronus laicus variare non potest, seu novam
facere praesentationem, quando res non est inte-
gra : c. 172. n. 9. p. 120
Variatio licita quidem est Patronis laicis cumulati-
vè ; secus si privativè : & sic non potest Patro-
nus revocare primam praesentationem, sed tan-
tùm novam addere primam, & aliter facta praesen-
tatio, nulla est : n. 10. ibid.

Vassallus.

Vassallus ignorans rem esse feudalem, justam ha-
bet excusationis causam erga Dominum, cui
homagium non praestitit : c. 198. n. 8. p. 170
Vassallus justam habet causam ignorantiae, quando
agitur de facto alieno : n. 10. p. 171

Vendere.

Ecclesia, uti manus mortua, cogitur per Dominum
directum vendere bona noviter acquisita : c.
137. num. 11. p. 36
Nemo invitus propriam rem vendere cogitur, etiam
solutum sibi iusto pretio ; quod tamen fallit, dum
agitur de bono publico : c. 146. n. 1. p. 51
Dum quis rem propriam vendere cogitur, debet illi
dammum rescari ultra rei verum valorem : n. 2. ib.
Ut quis rem suam vendere cogatur, debet constare
de praecisa materiali necessitate Monasterii : n. 3. ib.
Nemo vendere cogitur domum vicinam Monaste-
rio, si Monasterium possit habere domunculas
vicinas pro ampliacione illius : n. 6. ibid.
Nemo cum maximo suo incommodo cogitur do-
mum suam vendere : n. 7. ibid.

Verisimilis notitia.

Tempus verisimilis notitiae non incipit ab opinio-
ne, sed à vera vacatione : c. 170. n. 10. p. 115

Via.

Nemo cogitur alicui viam, transire, si illam habe-
re potest in alio loco, quamvis remotiori, vel
longiori : c. 146. n. 5. p. 51

Vicarius.

Vicarii amovibiles deputantur in parochialibus
unitis monasteriis : c. 141. n. 11. p. 42
Vicarios perpetuos in beneficiis unitis Episcopus
deputare potest : c. 167. n. 17. p. 108
In Ecclesiis nimis remotis deputandus est Sacerdos
amovibilis pro administratione Sacramentorum :
n. 18. ibid.
Deputatio Sacerdotis in Capellis remotis ab Ec-
clesia principali, debet fieri sine dismembratione
Parochiae : n. 19. ibid.
Licet Episcopus Vicarios amovibiles fecerit per-
petuos, non praedjudicatur iuribus primae Digni-
tatis Ecclesiae : c. 187. n. 10. p. 146

Vicelegatus.

Potentiori jure niritur facultas Vicelegati ab ipso
Summo Pontifice immediatè deputati : c. 139.
num. 4. p. 61
Vicelegatus Avenionensis utrum possit derogare
bullae Pii V. *Ad exequendum* : & utrum alia
bulla requiratur specialem derogationem ? & quid
in beneficiis Galliae : c. 187. n. 14. p. 147

Visitatio.

Visitatio est actus jurisdictionis : c. 124. n. 1. p. 81
Ius visitandi adjudicatum Episcopo, non ex-
cludit visitationem quae infectionibus competens
n. 15. p. 83

Virginitas.

Probatio virginitatis per juramentum multum
cessat si probetur veritatem esse in contrarium,
& quod ab alio, vel aliis fuerit cognita : c. 14.
n. 13. p. 141

Viventis beneficium.

Impetrans beneficium viventis ignoranter, debet
illud exprimere in supplicatione portenta Sum-
mo Pontifici : c. 170. n. 12. p. 111
Impetrans beneficium viventis per obitum, non
juvatur trienniali possessione : n. 36. p. 117

Vnio.

Vnio, & revocatio unionis in beneficiis Ecclesi-
arum exemptarum, ad solam Sedem Apostolicam
pertinet : c. 128. n. 4. p. 16
Vnio fieri potest futuro monasterio, seu monacho
erecto : cap. 144. n. 1. p. 41
Vnio fieri non potest futuro Seminario : & quae
sit ratio differentiae inter futurum monasterium,
& futurum seminarium : n. 5. & 6. p. 43
Vnio nulla est, si non interveniat consensus pen-
sionum : n. 8. ibid.
Ampliatur, ut locum habeat in patronis Ecclesi-
asticis : n. 9. ibid.

Quando sunt plures patroni, unio nulla est, si
nium consensus non intervenierit : n. 10. ibid.
Vnio sine consensu Patroni Ecclesiastici est valida,
si facta fuerit auctoritate Summi Pontificis :
ibid.

Episcopi possunt auctoritatem interponere
unionibus beneficiorum : c. 151. n. 1. ibid.
Quamvis unio fiat in favorem monasterii, Ep-
iscopus potest illam confirmare : n. 2. ibid.

Quamvis agatur de Monasterio exempto,
Episcopus autorizare unionem beneficiorum
in ejus favorem : n. 3. ibid.

Beneficia quibus annexa est cura animarum, sep-
arariter non possunt uniri monasteriis : n. 4. ibid.

Vnio beneficiorum fieri potest locis piis, etiam
parochialia sint, pro fidei propagatione, vel pro
venturis instructione : n. 5. ibid.

Resignatio beneficii ad effectum unionis, non est
vera & propria resignatio : & ideo sub conditio-
ne unionis est valida, etiam coram Ordinariis
num. 6. ibid.

Episcopus beneficia unire potest ex iusta causa
cap. 156. n. 1. p. 104

Vnionis validitas post lapsum temporis immo-
mortalis, quo durante fuit observata, in dubium
revocari non potest : n. 2. ibid.

Episcopus sicut unire, & ita unionem jam factam
dissolvere potest : n. 3. ibid.

Vnionis revocatio non potest fieri per Episcopum,
nisi adhibita causae cognitione, & vocata parochia
num. 4. ibid.

In unione facienda Rector non est vocandus, secus

Index Rerum, & Verborum.

autem in unione revocanda : & quæ sit, ratio
differentiæ : num. 5. *ibid.*
Per unionem beneficii viventis non fit illius pos-
sessori præjudicium, quia illius jura præservan-
tur, donec per cessum, vel decessum beneficium
illius vacaverit : n. 6. *p. 75*
Rector beneficii, quod ejus vita durante, & sic an-
te vacationem unitum fuit, potest non obstan-
te unione illud resignare in favorem tertii, ad-
hibitis clausulis necessariis; & ratio redditur :
num. 7. *ibid.*
Beneficium, quandiu remanet unitum, non potest
conferri, quia status collativus est contrarius
unioni, & tale beneficium non vacat de per se :
num. 9. *ibid.*

Universitas.

Universitate destructa, divisio bonorum fieri de-

bet ad ratam patrimonii cujuscunque particularis :
c. 12 2. n. 11. *p. 4*

Voces.

Differentia constitui debet inter paritatem vocum
in præsentatione, & eam quæ intervenit in ele-
ctione : c. 171. n. 9. *p. 118*

Voluntas.

Quando agitur de mutanda testatoris voluntate,
quantum fieri potest debet hoc fieri cum con-
formitate ad voluntatem testatoris : cap. 175.
num. 13. *p. 125*

Alteratio voluntatis testatoris fieri debet mutatâ
formâ, sed non mutatâ substantiâ : n. 14. *ibid.*
Requisitio Ecclesiæ super commutatione volun-
tatis testatoris prævalere debet consensui, seu
requisitioni hæredis : n. 15. *ibid.*

F I N I S.

